

საკონსტიტუციო სასამართლომ პრეზიდენტის და 30 დეპუტატის კონსტიტუციური სარჩილები არსებითად განსახილველად არ მიიღო. განჩინება, რომელიც 3 დეკემბერს სასამართლოს ვებგვერდზე გამოქვეყნდა, საბოლოოა და გასაჩივრებას ან გადასინჯვას არ ექვემდებარება

საკონსტიტუციო სასამართლომ 2024 წლის 26 ოქტომბრის არჩევნების კონსტიტუციურობის შესახებ პრეზიდენტის და 30 დეპუტატის კონსტიტუციური სარჩილები არსებითად განსახილველად არ მიიღო. განჩინება, რომელიც 3 დეკემბერს სასამართლოს ვებგვერდზე გამოქვეყნდა, საბოლოოა და გასაჩივრებას ან გადასინჯვას არ ექვემდებარება

„არ იქნეს მიღებული არსებითად განსახილველად №1848 და №1849 კონსტიტუციური სარჩილები („საქართველოს პრეზიდენტის კონსტიტუციური სარჩილი საქართველოს პარლამენტისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების მომწესრიგებელი ნორმებისა და ამ ნორმების საფუძველზე ჩატარებული 2024 წლის 26 ოქტომბრის არჩევნების კონსტიტუციურობის შესახებ და საქართველოს პარლამენტის წევრების (თამარ კორძაია, ლევან ბეჟაშვილი, გიორგი ბოტკოველი და სხვები (სულ 30

საკონსტიტუციო სარჩილი საქართველოს პარლამენტის არჩევნების მომწესრიგებელი ნორმებისა და ამ ნორმების საფუძველზე ჩატარებული 2024 წლის 26 ოქტომბრის

ის არჩევნების კონსტიტუციურობის შესახებ“). განჩინება საბოლოოა და გასაჩივრებას ან გადასინჯვას არ ექვემდებარება“, - აღნიშნულია განჩინებაში.

განჩინებას თან ერთვის მოსამართლე გიორგი კვერცხილაძის განსხვავებული აზრი სარჩილების არსებითად განსახილველად მიღებაზე უარის თქმასთან დაკავშირებით სასარჩილო მოთხოვნის იმ ნაწილში, რომელიც საზღვარგარეთ მყოფი ამომრჩევლების არჩევნებში მონაწილეობის ხელმისაწვდომობას შეეხება. ასევე, განჩინებას თან ერთვის მოსამართლე თეიმურაზ ტულუაშვილის განსხვავებული აზრი სარჩილების არსებითად განსახილველად მიღებაზე უარის თქმასთან დაკავშირებით სასარჩილო მოთხოვნის იმ ნაწილში, რომელიც კენჭისყრის ფარულობასა და საზღვარგარეთ მყოფი ამომრჩევლების არჩევნებში მონაწილეობის ხელმისაწვდომობას ეხება.

ბათუმში ინკლუზიური სწავლების ცენტრის რეაბილიტაციის სამუშაოები დასრულდა

ბათუმის №26 საჯარო სკოლაში ინკლუზიური სწავლების ცენტრის რეაბილიტაციის სამუშაოები დასრულდა

აჭარის მთავრობის თავმჯდომარე თორნიკე რიჟვაძემ, აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის მინისტრ მაია ხაჭიშვილთან და ბათუმის მერ არჩილ ჩიქოვანთან ერთად, რეაბილიტაციული სკოლა დაათვალიერა.

რეაბილიტაციის ფარგლებში, განხორციელდა ინკლუზიური სწავლების ცენტრის, ასევე, შენობის სახურავისა და ფასადის სრული რეაბილიტაცია. სამუშაოების მეორე ეტაპზე დაგეგმილია არსებული ავეჯის განახლება და სკოლის აღჭურვა დამატებითი ინვენტარით.

აჭარაში, ბოლო წლების განმავლობაში, აშენდა 35 საჯარო სკოლა, სასწავლო კორპუსი და სპორტული დარბაზი, ხოლო რეაბილიტაცია ჩატარდა 130 საჯარო სკოლას. ამ ეტაპზე, მიმდინარეობს 5 საჯარო სკოლის მშენებლობა.

უნყვეტი პროტესტის 7 დღე

პირველი გვერდიდან

- ხედავთ, რამდენი ხალხია გამოსული ქუჩებში, ბათუმს ასეთი მასშტაბური პროტესტი არ ახსოვს. ეს იმის მანიშნებელია, რომ ეს ხალხი აუცილებლად გაიმარჯვებს. მზად არის ცვლილებებისთვის, მაგრამ, სამწუხაროდ, რუსმა ბიძინა ივანიშვილმა ქართველ ხალხს არჩევანი მოპარა, ევროპული მომავალი წაართვა, მიჭირს ამის თქმა, მაგრამ კონსტიტუცია თავზე გადაგვანია. რაც საქართველოს კონსტიტუციის 78-ე მუხლში არის ჩაწერილი, დაივიწყა და გადაუხვია კურსს, 2028 წლამდე გააჩერა ევროინტეგრაცია. ამას არავინ შეეგუება, რადგან ქართველი ხალხის საუკუნო არჩევანი ევროპა, ევროკავშირში გაწევრიანება. გამოსავალი არის მხოლოდ მასშტაბური და დაუღალავი პროტესტი. დღეს ჩვენ მთავარი ბრძოლა გვაქვს ქუჩაში და მოვუწოდებ ყველა ჩვენს მეგობარს, ახლობელს, შემოუერთდეს ამ ბრძოლას. დეკემბერია, ცივა, მაგრამ დამიჯერეთ, რუსეთში უფრო ცივა. ასე რომ, გამოდით და დაიცავით ჩვენი ევროპული მომავალი. ჩვენი მთავარი მოთხოვნაა, ჩატარდეს ახალი არჩევნები იმ ცესკოს, უსკოს გარეშე, რომელიც ახლა

გვყავს. მეორე მოთხოვნაა დაკავებულების გათავისუფლება. 300-ზე მეტი ადამიანი დაკავებული და თითქმის ყველა მათგანი ნაცემია, რუსული რეჟიმი მათ სასტიკად უსწორდება. ამ ხელისუფლებას, ამ რეჟიმს, რუსეთს არაერთხელ ვუთხარით უარი და კიდევ ერთხელ მკაფიოდ ვაცხადებთ, რომ არ დავიშლებით მანამ, სანამ არ მივალწევთ გამარჯვებას, - გვითხრა ონისე ჯოჟიაძემ.

საქართველოში მიმდინარე მოვლენები გაზეთ „აჭარასთან“ პოლიტოლოგმა კობა ჭუმუშაძემაც შეაფასა. მისი განცხადებით, მოვლენები, ამ ეტაპზე, კულმინაციის ზღვარს გასცდა და ის არ დაწყებულა 28 ნოემბერს. დაძაბულობა 2022 წლის 24 თებერვლიდან, უკრაინაში ომის დაწყებიდან დაიწყო, როდესაც არა მხოლოდ ქართული ხელისუფლება, და არამედ ბევრი გეოპოლიტიკურ კონტექსტში მოყოლილი მთავრობა დადგა ფაქტის წინაშე, აერჩია, თუ საით იქნებოდა ის - ლიბერალური დემოკრატიის, ანუ ცივილური დასავლური სამყაროს მხარეს, თუ მოექცეოდა რუსული გავლენების ქვეშ.

- საქართველოს ხელისუფლებამ ამ მოცემულობაში არ აირჩია დასავლური მიმართუ-

ლება. ჯერ, საერთოდ გაურკვეველი განცხადებები გიხილეთ, შემდგომ კი, როგორც აღმოჩნდა, უფრო გადახარა მოსკოვის ორბიტისკენ. თითქმის სამი წლის განმავლობაში ეს მოცემულობა კიდევ უფრო გამაფრთხილებდა და საბოლოოდ უკვე არჩევნებამდე, წინასწარჩვენო პერიოდში მიაღწია ერთგვარ პიკს. ახლა პიკს ეტაპზე ვავიარეთ და ვიმყოფებით ღრმა პოლიტიკურ კრიზისში, განსაკუთრებით 28 ნოემბრიდან მოყოლებული. 1989 წლის შემდეგ, ჩვენ ასეთი მწვავე პროტესტის მომსწრენი არ ვყოფილვართ, მიუხედავად იმისა, რომ ამ ხნის განმავლობაში ბევრი რამ გამოიარა ჩვენმა ქვეყანამ. შესაბამისად, რთული სათქმელია, რამდენად ეყოფა ხელისუფლებას გონიერება საიმისოდ, რომ კიდევ ერთხელ დაფიქრდეს მოცემულ ვითარებაზე და მედიაციის საშუალებით, თუნდაც ეს იყოს პრეზიდენტი, ოპოზიციური პარტიები, დაჯდეს მოლაპარაკების მაგიდასთან და განიხილოს ვადამდელი არჩევნების საკითხი. ეს არის ერთადერთი გამოსავალი, რითაც ამ ხელისუფლებას შეუძლია შეინარჩუნოს, გარკვეულწილად, პოლიტიკურ ასპარეზზე აქტიურობა. არ ვამბობ, რომ ის კიდევ ერთხელ არჩეული იქნება, იმიტომ რომ, სამართლიან, მიუკერძოებელ არჩევნებში ეს პოლიტიკური აქტიორი, რომელსაც ჰქვია „ქართული

ოცნება“ ვერასოდეს გაიმარჯვებს. ეს არის ძირითადი მონახაზი, რომელიც შემიძლია ვითხრათ. ზოგადად, დღეს პროტესტების გაკეთება ძალიან რთულია. უბრალოდ, მოქალაქეებმა პროტესტის მშვიდობიანი ფორმა უნდა ავირჩიოთ, უნდა ვიდგეთ ჩვენი სამშობლოს დასაცავად, რომ არ აღმოვჩნდეთ მტერთან პირისპირ, ერთ ბნელ ოთახში. საკმაოდ დიდი გამოწვევების და კრიზისების წინაშე ვართ, შესაბამისად, ყველას გვმართებს გონიერება და ვიდგეთ პროტესტის მხარეს, თუმცა ეს პროტესტი აუცილებლად უნდა იყოს მშვიდობიანი, რომ არ მოხდეს პროტესტის დისკრიმინირება, კომპრომეტირება რაღაც ძალადობრივი აქტების მეშვეობით, რომელიც შეიძლება იყოს ამა თუ იმ გამპროტესტებელში თავმოყრილი. შესაბამისად, ეს იქნება ერთგვარი მართონი და არა სპრინტი ქართული პოლიტიკის და ქართული სახელმწიფოს კრიზისიდან გამოყვანის მცდელობის საქმეში. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ გვაქვს მართონის მოგების შანსი, - აღნიშნა პოლიტოლოგმა კობა ჭუმუშაძემ.

აქციის ორგანიზატორების, ახალგაზრდების თქმით, ისინი ბათუმში ყოველდღიურად გააგრძელებენ აქციებს და ხელისუფლებას არჩვენებენ, რომ „ძალა ხალხშია“, რომელსაც უნდა უსმენდეს მთავრობა.

თეატრის თანამშრომელთა ნაწილი გაიფიცა

ქვეყანაში მიმდინარე საპროტესტო ტალღას ყოველდღიურად არაერთ საჯარო თუ კერძო დაწესებულებაში მომუშავე ადამიანი უერთდება. „მე ვაფიცე“ - ამ სლოგანით გუშინ, ბათუმის ილია ჭავჭავაძის სახელობის დრამატული თეატრის 56 თანამშრომელმა წერილი გამოაქვეყნა.

„ჩვენ, ბათუმის ილია ჭავჭავაძის სახელობის დრამატული თეატრის თანამშრომლები, კატეგორიულად არ ვეთანხმებით და ვგმობთ ხელისუფლების ბოლოდროინდელ გადაწყვეტილებებს. ასევე, ჩვენთვის საშინლ-

ად მიუღებელია მომიტინგეების მიმართ გამოყენებული ძალადობა და სისხლისღვრა. აქვე მკაფიოდ ვაფიქსირებთ, რომ ვემიჯნებით თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელის ჩვენთვის შეურაცხმყოფელ განცხადებებს! ჩვენ, გვგვარობს ჩვენი ხალხის გვერდით. დიან!

თანამშრომელთა ნაწილი ვაფიცულია და არ ვაპირებთ სპექტაკლების თამაშს! საქართველოს მომავალი ევროპაშია! ხელმომწერთა სია განახლებადია“, - აღნიშნულია წერილში.

„ჩვენი შვილები არ უნდა შეინირონ მსოფლიო ბლოკალური ბოროტების ამბიციურ ბებებს!“

08მა ნოემბერი 577 10 15 17

„ახლა საპროტესტო აქციები კი არა, სასტიკი ომი მიმდინარეობს საქართველოს წინააღმდეგ“, - აცხადებს „ქართული დასის“ ლიდერი ჯორჯი ბაღატიანი და თვლის, ამ ომის შესაჩერებლად ქუდზე კაცი უნდა გამოვიდეს, რადგანაც სხვაგვარად ქვეყანა დაიღუპება. რას გულისხმობს ამ განცხადებაში პოლიტიკოსი, თავად განმარტავს ამ ინტერვიუში.

- ბატონო ჯორჯი, რატომ უწოდებთ საპროტესტო აქციებს ომს?

- იმიტომ, რომ მიმდინარეობს ომი საქართველოს წინააღმდეგ და ის ქართველი 25-26 წლის ბიჭები, პოლიციის ფორმებში, დემონსტრაციების წინააღმდეგ რომ დგანან, იცავენ არა საზოგადოებრივ წესრიგს, არამედ საქართველოს - ამ სიტყვის პირდაპირი გაგებით. ეს არ არის ფიგურალური გამოთქმა, ეს მართლა ასეა.

- ვისგან იცავენ საქართველოს?
- საქართველოს მტრების შემოსევისაგან.
- საპროტესტო აქციებს ხომ იზიარებთ მართლაც?

- არა, გეშლება. ამ შემთხვევაში საქმე გვაქვს სულ სხვა ფენომენთან. დღეს ამ აქციების მართავს მსოფლიოში უძლიერესი, გლობალური, აგრესიული, კონსოლიდირებული ბოროტება ლიბერალიზმის სახელით, რომელიც უკვე კარგავს ძალას და მარცხდება ღვთის წყალობით. ბრძოლა მართლაც არ მიმდინარეობს, მას დაუნდობლად ებრძვიან ევროპაშიც და ამერიკის შეერთებულ შტატებშიც, სადაც არის ამ ბოროტების დისლოკაციის მთავარი ადგილი. სწორედ ამ ბრძოლის ანარეკლია საქართველოში მიმდინარე ომი, რომელიც მიზნად ისახავს ჩვენი ერის განადგურებას ამ სიტყვის პირდაპირი გაგებით. ამას არც მალავენ და ძალიან მიეცვიან, რატომ ვერ გეზღუდობენ, რასთან გვაქვს საქმე.

- რას ნიშნავს „არ მალავენ“, პირდაპირ ასე აცხადებენ?

- კი, პირდაპირ აცხადებენ. აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტი, ევროპის სახელმწიფოები: გააუქმეთ ლგბტ პროპაგანდის და უცხო ქვეყნის აგენტების წინააღმდეგ კანონები, გამოუცხადეთ ეკონომიკური ემბარგო და ომი რუსეთს. ეს ემბარგო იგივეა, საქართველოს წინააღმდეგ იმოქმედო. ახალგაზრდებს არ ემასხვრებოდა, მაგრამ მე მასხვავს, ჩემი მეგობარი იყო მსგავსი აქციის ორგანიზატორი, სამტრედიისში გადაკეტეს რკინიგზა და რუსეთს გამოუცხადეს ემბარგო. იმ თვეში საქართველოში ვერც პურს, ვერც საპონს ან სხვა პროდუქტს იშვავდნენ... ქუჩაში რომ დგანან, ისინი ამას ითხოვენ ახლა. თქვენ როგორ წარმოგიდგენიათ ქართველების ცხოვრება ლგბტ თემის პირობებში? ან როგორ იარსებებს სახელმწიფო, თუ უცხო ქვეყნებიდან შემოსულ ფულს არ გააკონტროლებს? ან რუსეთთან საომარი მოქმედებების წარმოება იოლი ჰგონიათ?! ეს ხომ სრული აბსურდია, რა ხდება უკრაინაში, ვერ ხედავენ?! საქართველოს მასზე მეტი რესურსი აქვს?! 50-მილიონიანი ქვეყანა იყო უკრაინა, სანამ იქ ლიბერალიზმის აფეთქება მოხდებოდა. ახლა ოცი მილიონიდა შემორჩათ, ერთი მილიონი, მხოლოდ, ახალგაზრდა სამხედრო ჩაეხოცათ. წარმოგიდგენიათ, რა უქნეს ევროპაში რესურსებით ყველაზე დიდ სახელმწიფოს? 90-იანები მონაგონია, რაც იმთ სჭირთ დღეს. ყველაფერ ამას რომ შეაჯამებთ, გასაგები გახდება, რომ სწორედ საქართველოს გამოუცხადეს ომი და ზოგი შეგნებულად, ზოგიც - შეუგნებლად, ქვეყნის დასამხობად იბრძვის დღეს ქუჩაში.

- საშინელი საყურებელია ის, რაც დღეს ჩვენ ირგვლივ ხდება, განსაკუთრებით - ახალგაზრდები, რომლებიც საკუთარ თავზე იღებენ დარტყმებს...

- ამიტომ ვთქვი, რომ გარე მტერთან გვაქვს საქმე. ამ სტუდენტებს უცხოელი ინსტრუქტორები მართავენ. ზოგი რუსიცაა, უკრაინელი, ინგლისელი, გერმანელი. ქვების, ბეტონის და მოლოტოვის კოქტეილების მსროლელად ჩვენს ბავშვებს იყენებენ. თავად ჩრდილოეთ იმყოფებიან, რომ არ „ჩაგვარდნენ“ და არ გამოვადგდნენ მათი ვინაობა. ომის შემთხვევაში კი, ეს ხალხი ისევ ინსტრუქტორად დარჩება, ხოლო წინა ხაზზე კვლავ ჩვენს ახალგაზრდებს გარეკაცენ ფსევდოპატრიოტული ლოზუნგებით. რა უნდა ვქნათ, ჩვენი ბავშვები დავეთხოთ ამათ?! ეს ხომ დანაშაული იქნება, ისინი, ყველა, ჩვენი შვი-

ლები არიან, ამიტომ უნდა ვეცადოთ, ამ ბოროტებას ხელიდან გამოვგლიჯოთ.

- მაინც რა ეწოდება ამ „ბოროტებას“, თუ განვითარდებულად საუბრობთ?

- არა, სრულიად კონკრეტული ორგანიზაცია. ეწოდება გლობალური ლიბერალური პარტია, რომელიც აშშ-ში „დემოკრატიების“ სახელით მოიხსენიება, გერმანიაში - „სოციალ-დემოკრატიების“, საფრანგეთში მას მაკრონი და მისი გარემოცვა ლიდერობს, ბრიტანეთში - „ლიბერლისტები“ არიან, მაგრამ ამ წუთში მათ შორის განსხვავება აღარ არის, კონსერვატორებიც და ლიბერალებიც შეიერთეს. ამ ქვეყნების სპეცსამსახურები და

კობახიძემ არაფერი გადადო. ევროპამ გამოაცხადა, რომ 2030 წლამდე აჩერებს ევროკავშირის გაფართოების პროცესს: უკრაინისთვის, მოლდოვისთვის, სერბეთისთვის, ჩერნოგორიისთვის, საქართველოსთვის... ანუ ხუთი-ექვსი წლის განმავლობაში საერთოდ აღარ განიხილავენ არავის წევრობას. ეს კობახიძემ კი არა, ევროპამ გამოაცხადა, რის პასუხადაც პრემიერმა თქვა, რადგან ასეთი სიტუაციაა, ჩვენ 2028 წლამდე მოვემზადებით და ამ პროცესს ორი წლით ადრე გავააქტიურებთ...

დახვეწა მუშაობს ახლა ჩვენთან. აქ ეთნიკური საზღვარი, პრაქტიკულად, წაშლილია, რუსიც ბევრი ჰყავთ.

- თქვენი სიტყვებით, წამყვანი ქვეყნები არიან ჩართული ამ ბრძოლაში?

- კი, კაცობრიობა გაიყო ორ ნაწილად: ერთ მხარეს დგანან აგრესიული ლიბერალები, რომელთაც მსოფლიოს გლობალურ ბოროტებას ვუწოდებ, რადგან ასეთი ცბიერი, მზაკვარი, ბოროტად გონიერი ძალა ჯერ არ ახსოვს ისტორიას. ბარაკობის აქეთ მხარეს კი ვდგავართ ქართველები, არაბები, თურქები, ამერიკელები, ევროპელები, ის ხალხი, რომლებიც ადამიანის სახის შენარჩუნებას ცდილობენ.

- ანუ ეს ბრძოლა მხოლოდ საქართველოში არ მიმდინარეობს?

- არა, რას ამბობთ, ყველგან მიმდინარეობს... ჯვარი გვეწეროს და... ამდენ ხანს საქართველო, სხვებთან შედარებით, უფრო დირსეულად გამოდიოდა ამ ბრძოლიდან, რადგან შენარჩუნებული გვაქვს მართლმადიდებლობა და კონსოლიდირებული ვართ რელიგიის, ქრისტეს ირგვლივ.

- როდემდე გაგრძელდება ეს გლობალური ბრძოლა?

- ახლა „ესენი“ მარცხდება. ნაწილი უკვე დამარცხდა შეერთებულ შტატებში, ევროპაშიც მიმდინარეობს ეს პროცესები. იმედი მაქვს, საბოლოოდ დასუსტდებიან და მიმალდებიან, ასე რომ, ჩვენც უნდა გავიმარჯვოთ იმ ადამიანებთან ერთად, რომლებიც ადამიანური არსის, სახის შენარჩუნებას ცდილობენ.

- გამოდის, თქვენ გამართლებულად მიგჩნიათ პრემიერ ირაკლი კობახიძის მიერ ევროკავშირთან მოლაპარაკებების გახსნის საკითხის 2028 წლამდე გადადება?

- იცით რა, კობახიძემ არაფერი გადადო. ევროპამ გამოაცხადა, რომ 2030 წლამდე აჩერებს ევროკავშირის გაფართოების პროცესს: უკრაინისთვის, მოლდოვისთვის, სერბეთისთვის, ჩერნოგორიისთვის, საქართველოსთვის... ანუ ხუთი-ექვსი წლის განმავლობაში საერთოდ აღარ განიხილავენ არავის წევრობას. ეს კობახიძემ კი არა, ევროპამ გამოაცხადა, რის პასუხადაც პრემიერმა თქვა, რადგან ასეთი სიტუაციაა, ჩვენ 2028 წლამდე მოვემზადებით და ამ პროცესს ორი წლით ადრე

გავააქტიურებთ... წერა-კითხვის მცოდნეც საკმარისია, ეს რომ გაიგოს. თუმცა, თქვენ გგონიათ, ვინც ახლა ქუჩაში დგას, არ ესმის? იციან, მაგრამ საქმე არც ამ განცხადებაში და არც კობახიძეშია, ქართული იგავარაგი გაიხსენეთ, მგლის და ბატონის დიალოგი და მგლის პასუხი: „შენი შეჭმა რომ მინდა, მიზეზად ისიც კმარა“... შეჭმა და განადგურება, ქართველობის დამხობა რომ უნდათ, მიზეზად კობახიძის ნათქვამი ფრაზაც საკმარისია მათთვის. ახალგაზრდები სხვანაირად რომ ვერ გაიყვანეს ქუჩაში, ახლა ევროპისკენ გზას გვიკეტავენ და... ესენიც გამოიშალნენ გარეთ, აღარ ჩაუკვირდნენ, ვინ რა თქვა და რატომ... თუმცა რომ ეგონათ, იმდენიც ვერ გააბრწყინეს. აქციების პიკზე 1000-1500 კაცზე მეტი არ გადის. რა ხდება შინგით, კარგად ვიცი, არც ხატვის და მუსიკის მასწავლებელი, პოლიტიკოსი ვარ, ჩემი კარგი. ხუთასი კაცი ჰყავთ ვაჭრთაში, რომელიც ქვეს და „მოლოტოვის კოქტეილებს“ ისვრის და, ინსტრუქტორების ბრძანებების მიხედვით, გვემაზომიერად ესხმის თავს სამართალდამცველებს - სურთ გამოიწვიონ საპასუხო შეტევა და ქულები დაიწვიონ საზოგადოების გულუბრყვილო წრებში.

- რა კავშირი აქვს ამ პროცესებთან რუსეთს?

- მთელი ამ წარმოდგენის ერთადერთი მთავარი მიზანია, ეკონომიკური ემბარგო დავუწესოთ რუსეთს, არ შემოვიტანოთ ხორბალი, მარცვლეული, რძის პროდუქტია და ასე შემდეგ მაშინ, როდესაც თავად მშვენივრად მარაგდებიან რუსეთისგან. აშშ-ში ხორბლის

ლაა თქმული და გამოცხადებული, არავის დაუფარავს სათქმელი, უბრალოდ, უნდა აკინძო, დალაგო და დასცვა გააკეთო. ბლინკენმა არ თქვა, რუსებს ემბარგო დაუწესეთო? ევროკავშირში პირდაპირ გამოგვიცხადეს, ასეთ ლაჩრულ ქცევას ომი არ გირჩენიათო? ასე თავისუფლად გვეუბნებოდნენ, სულ არ აინტერესებდათ, რა დღეში ჩავარდებოდა ჩვენი მოსახლეობა, ისევე, როგორც წააქეხეს უკრაინა და შემდეგ აჩვენებდნენ დახოცილი ბავშვების ფოტოებს... რა ქნეს 2008 წელს? ჩახოცეს ბიჭები. დაგვეხმარა ვინმე? სააკაშვილის გენერალიტეტი ბურჟუაზს ამოფარებული გარბოდა, მინისტრები კი სარფის გამშვებ ტექსტზე რიგში იდგნენ...

- რა კომენტარს გააკეთებთ სალომე ზურაბიშვილის განცხადებებზე?

- მაქსიმალურად კორექტული ვიქნები - სულელები და სასაცილო განცხადებაა, რაც შეიძლება მხოლოდ ფსიქოლოგიური აშლილობის მქონე, აფექტურ მდგომარეობაში მყოფმა არაადეკვატურმა ადამიანმა გააკეთოს. არჩევნები გააულებელიც რომ იყოს, მისი ვადა რატომ გრძელდება, ამისხნას. კონსტიტუციას ვიცავთ, რომ ამბობს, ყველი გაუვიდა და რატომ არ მიდის?... რბილად რომ ვთქვათ, ცოტა უცნაური ქალი კია...

- რაც შეეხება პრეზიდენტის პოსტზე ყაველაშვილის კანდიდატურას, როგორ შეაფასებთ?

- პირადად ვიცნობ, ძალიან კარგი ადამიანი, ნაკითხი კაცია. არ ვიცი, მისი დიპლომები არ გადაამოწმებია, მაგრამ აქტიური დეპუტატი იყო ეროვნული მნიშვნელობის საკ-

30 პროცენტი რუსეთიდან შედის. უარი ვთქვით ენერგომატარებლებზე, არ გვეკონდეს შუქი, გაზი, ლოჯისტიკა გაჩერდეს და ამით დავზარალოთ... მოსკოვი. ვინ დაზარალებდა - მოსკოვი თუ ჩვენ?!

- დაფუშვით, გამიმარჯვა ოპოზიციამ და გადადგა ეს მთავრობა. შემდეგ მართლა დაუწესებენ რუსეთს სანქციებს?

- კი, გამოუცხადებენ, ეს ხომ მათ დავალებული აქვთ, დამოუკიდებლები არ არიან. რამდენიმე დღეში დაუწესებენ რუსეთს სანქციებს, აბა, რას იზამენ? შემდეგ კი ომში ჩაერთვებიან. რუსეთი ორ-სამ სათში გაანადგურებს ჩვენს სამხედრო ინფრასტრუქტურას, ახლანდელი ოპოზიცია კი შემოყრის „ბოევიკებს“ სირიიდან და ბრძოლას გააგრძელებს პარტიზანულად. ხომ გვითხრეს, ტყეში გადადიოდა ენოქიდან ენოქი რუსებს, თუ პირისპირ ვერ დაძლევათ... მოკლულ რომ ვთქვათ, საქართველო გადაიქცევა რუსეთ-ამერიკის ომის პოლიგონად, ტერიტორიად, სადაც აწარმოებენ ომებს ზემოდავარი სახელმწიფოები... ჰოდა, მორჩა კინო... ეს ყველაფერი ხმამაღ-

ითხებში. ყველა კარგად იცნობს და ამიტომ გამოიკვირა ეს ნეგატივი, რაც უსამართლოდ აუგორეს. ვნახეთ, როგორი პრეზიდენტი იქნება და თუ არ მოგვეწონება, შემდეგ ვისაუბროთ.

- დასკვნის სახით, იქნებ შეაფასოთ ის საფრთხე, რომლის წინაშეც დგას დღეს საქართველო?

- თვალნათლივ ჩანს, რომ საფრთხე მართლაც ძალიან დიდი და რეალურია. ამიტომ მთელი ქართული საზოგადოების ისტორიაში ჯერ არნახული, მაქსიმალური კონსოლიდაციაა საჭირო. თითოეული ჩვენგანი უნდა გადაიქცეს საქართველოს პროპაგანდისტულ ჯარისკაცად, უნდა აუფხანთ თითოეულ ჩვენს მეზობელს, მეგობარს, ნათესავს, ვინც რელობას ვერ აღიქვამს სათანადოდ, რა ხდება ჩვენს თავს და რა გველის „ამათი“ გამარჯვების შემთხვევაში, რომ სხვალინდელი დღე აღარ გვექნება. ჩვენი შვილები არ უნდა შეეწირონ მსოფლიო გლობალური ბოროტების ამბიციურ ბებებს!

ბაიროს ბენეკალური მდივანი საქართველოში მიმდინარე მოვლენებს გამოიხატავს

ბაიროს გენერალური მდივნის პრესსპიკერი მსტეფან დუჟარიკმა განაცხადება გააკეთა, სადაც ის საქართველოში განვითარებულ მოვლენებს შემაშფოთებელს უწოდებს და აცხადებს, რომ აუცილებელია ადამიანის უფლებების დარღვევის შესახებ ყველა ცნობა დროულად და სრული გამჭვირვალობით იქნას გამოძიებული.

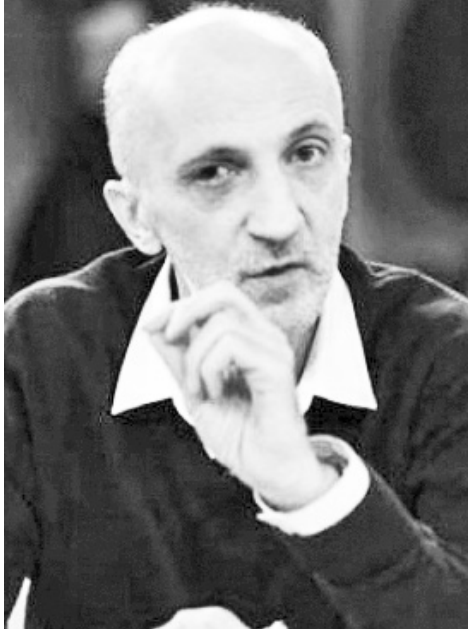
„გენერალური მდივანი მოუწოდებს ყველა აქტორს, თავი შეიკავონ ქმედებებისგან, რომლებმაც შეიძლება გამოიწვიოს შემდგომი ძალადობა და შეეცადონ დაძლიონ უთანხმოება დიალოგის გზით.“ - განაცხადა მსტეფან დუჟარიკმა.

გია ხუნდაძე: აქ ოპოზიციას კი არა, ხალხი დაუპირისპირდა ხელისუფლებას და სომხეთურად, სტიქიურად გადმოედინა ქუჩაში

0886 6666 577 10 15 17

რუსთაველზე განვითარებული ტრაგიკული მოვლენების ნორმალურად აღქმა წარმოუდგენელია ნებისმიერი სალად მოაზროვნე ადამიანისთვის. პოზიცია-ოპოზიცია ერთმანეთს ადანაშაულებს იმ ფიზიკურ დაპირისპირებებში, რაც ამ ბოლო დღეების განმავლობაში ხდება

მეჩვენება, რომ „ისინი“ ველარ აკონტროლებენ სიტუაციას და დირექტივები პირდაპირ მოსკოვიდან მოდის. პუტინს აქვს საკუთარი დღის წესრიგი და „ქართული ოცნების“ პრობლემები უკვე ნაკლებად აღელვებს. რუსეთი ჩქარობს, ოკუპაციის პროცესი რაც შეიძლება სწრაფად დაასრულოს, რათა მოლაპარაკებების გლობალურ არენაზე, უკეთესი პირობები მიიღოს. ჩვენი ქვეყნისა და ხელისუფლების თავის ტკივილი ვის აინტერესებს.

გთავაზობთ ინტერვიუს ექსპერტ გია ხუნდაძეს, რომელიც თვლის, რომ ქართველი ხალხი არ დათმობს და თავად დაიცავს საკუთარ მომავალს, რომელიც მხოლოდ და მხოლოდ ევროკავშირში შესვლით იქნება დაცული.

ბატონო გია, როგორ დაახასიათებთ საქართველოში მიმდინარე მოვლენებს?

სამწუხაროდ, საოკუპაციო ხაზმა შიდა ქართლიდან გადმოინაცვლა თბილისში, რუსთაველზე. ანუ იქ არ დგას არმია, საიდანაც მოძალადეები საქართველოს მოქალაქეებს იტაცებდნენ და შემდეგ გვიწევდა მათი გამოხსნა, არამედ აქ, ქვეყნის ცენტრში, სადაც რუსეთი შემოუშვეს და მისი კოლაბორაციონისტების ხელით, ჩვენს მოქალაქეებს იტაცებს და მივყვებით აპყავს. ეს არის ერთადერთი შეფასება, რაც შეიძლება გავაკეთოთ ამ ვითარებაში. ვინც აქ დგას, სხვაგვარად ვერ იტყვის, რადგან ჩვენ თვალწინ იშლება ძალადობის გორგალი, რაც ამ ხნის განმავლობაში შედარებით მოკრძალებულ ხასიათს ატარებდა. ეს ყველაფერი მოჰყვება პრემიერის სახელმწიფო გადატრიალების ტოლფას განცხადებას 2028 წლამდე ევროკავშირთან მოლაპარაკებების შეჩერების თაობაზე.

მეჩვენება, რომ „ისინი“ ველარ აკონტროლებენ სიტუაციას და დირექტივები პირდაპირ მოსკოვიდან მოდის. პუტინს აქვს საკუთარი დღის წესრიგი და „ქართული ოცნების“ პრობლემები უკვე ნაკლებად აღელვებს. რუსეთი ჩქარობს, ოკუპაციის პროცესი რაც შეიძლება სწრაფად დაასრულოს, რათა მოლაპარაკებების გლობალურ არენაზე უკეთესი პირობები მიიღოს. ჩვენი ქვეყნისა და ხელისუფლების თავის ტკივილი ვის აინტერესებს

თუ შეიძლება, დააკონკრეტეთ ფრაზა „სახელმწიფო გადატრიალების ტოლფასი“.

კონსტიტუციაში პირდაპირ წერია, რომ ევროკავშირში გასაწევრიანებლად ხელისუფლებამ ყველაფერი უნდა აკეთოს უწყვეტად. თუკი ხელისუფლება გავა კონსტიტუციის წესრიგის ფარგლებიდან, ეს ნიშნავს, რომ პირდაპირ აწყობს სახელმწიფო გადატრიალებას. ცხადია, ამას არავინ აპატიებს და ხალხი შეეცდებოდა კონსტიტუციური წესრიგის აღდგენას. ეს არის პირდაპირი დემოკრატიის აქტი, როდესაც შენ გართმევინ იმ მანდატს, რომლის გამოც აირჩიე ან არ აირჩიე ესა თუ ის პოლიტიკური ძალა. ამ დროს ხალხს არა მხოლოდ უფლება აქვს, ვალდებულება აქვს, აღადგინოს კონსტიტუციური წესრიგი, კანონიერება ქვეყანაში. ახლა სწორედ ეს პროცესები მიმდინარეობს. ხალხი ართმევს მიცემულ მანდატს უზურპატორს, ცდილობს, ჩამოაშოროს ქვეყნის მმართველობის სადავებებს იმ შემთხვევაში, თუ არ დაბრუნდება კონსტიტუციის ჩარჩოებში.

არჩევნების შემდეგ ასე თუ ისე დამშვიდებული ხალხი ქუჩაში რატომ უნდა გამოეყვანა თავად პრემიერს?

არავინ არ იყო დამშვიდებული, პროტესტი არსად წასულა, ის იყო, უბრალოდ, სამზარეულოში გადაინაცვლა, ანუ კონსოლიდირებული პროტესტი არ იყო, ჩვენ ვერ ვხედავდით, თუმცა კულუარებში არსებობდა, იზრდებოდა და ძლიერდებოდა.

თუ იყო, რატომ არ გამოდიოდნენ საპროტესტო აქციებზე?

იმიტომ, რომ ლიდერი არ ჩანდა, რომელიც ამ პროტესტის კონსოლიდაციას და მის კაპიტალიზაციას შეძლებდა, ახლა კი ბოლო ზღვარზე გავიდნენ, წითელი ხაზი გადაკვეთეს და ხალხმა ინიციატივა საკუთარ ხელში აიღო - ყოველგვარი ლიდერის გარეშე. მიხვდა საქართველო, რომ საკუთარ თავს თავად უნდა უშველოს და ყოველგვარი პოლიტიკური კუთვნილება დაივიწყა. აქ ოპოზიცია კი არა, ხალხი დაუპირისპირდა ხელისუფლებას და სომხეთურად, სტიქიურად გადმოედინა ქუჩაში. თუ დააკვირდებით, კონკრეტული ლიდერები ამ მოძრაობას არ ჰყავს. აქ უკვე აღარ არის საუბარი, მთავრობაში ვინ იქნება თუ არ იქნება, არჩევნები გაყალბდა თუ არ გაყალბდა, აქ საუბარია იმაზე, რომ ქვეყანას, ჩვენს შვილებს და შვილიშვილებს ართმევენ გრძელვადიან მომავალს, აქედან გამომდინარე, ეს რეაქცია ბუნებრივია.

აქამდე „ქართული ოცნება“ მსგავს დაპირისპირებებს ერიდებოდა. იქნებ ჰქონდა კობახიძის მსგავსი განცხადების სერიოზული საფუძველი?

თქვენც ამბობთ, რომ მოსკოვი ულტიმატუმს უყენებს „ოცნებას“. ხელისუფლებამ განცხადებდაც, ამ ნაბიჯებით ცდილობენ საქართველოსთვის რუსეთთან შეიარაღებული კონფლიქტის თავიდან აცილებას. თუკი იმე მართლად დაიწყება, როგორ ფიქრობთ, რა გველოდება?

ტყუილია ეს ყველაფერი, ხელისუფლების პრობლემაა, ამ ეტაპზე რუსეთს არ აქვს იმის წარმოების არანაირი რესურსი. გაისხენეთ წინასაარჩევნო ლოზუნგები, მათ ხომ საარჩევნო კამპანია პოზიტიურ დაპირებებზე არ აუგიათ, მხოლოდ ხალხს აშინებდნენ - „მე თუ არ ვიქნები, იმი დაიწყება“... მეტი ხომ არაფერი ჰქონდათ. ეს იყო შიშზე დაფუძნებული ხელისუფლების არგუმენტი, რომელმაც საკმაოდ კარგად იმუშავა. ვინც დაიჭირა, ის შვაშინეს.

მოვლენების განვითარების პროგნოზირებას შეძლებთ?

არა, ასეთი ვითარების პროგნოზირება, უბრალოდ, შეუძლებელია. იმის იმედი მაქვს, რომ ხალხი არ განრდებდა, სისტემა რღვევას დაიწყებს, რისი სიმპტომებიც უკვე გამოჩნდა. მართალია, სისტემური ხასიათი ჯერ არ

მიუღია, მაგრამ პირველი ნიშნები სახეზეა. უკვე დააფიქსირეს საკუთარი პოზიცია პროფესორ-მასწავლებლებმა, იუსტიციის, თავდაცვის, საგარეო საქმეთა სამინისტროების, მერიის თანამშრომლებმა, დიპლომატებმა და სხვ. ეს პროცესი, როგორც გამოცდილი გვაქვს, თუ დაიწყო, აღარ შეჩერდება, წრე გაფართოვდება. აქვე გაითვალისწინეთ, რომ ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს დასავლეთის პოზიციას, ფაქტია, რომ უნდა მიიღოს საბოლოო გადაწყვეტილება, ეს ხელისუფლება მარტო ძალაზე რეაგირებს. მისთვის მორალის კითხვას და ლოგიკურად საუბარს აზრი არ აქვს. ვფიქრობ, დროა, ვილატებს ეტაპონო.

ძალის გამოჩენასა და ტკივილის მიყენებაში რას გულისხმობთ?

სანქციების დაწესებას, რადგან დასავლეთი ომს და თავდასხმებს არ დაიწყებს. კონკრეტული სანქციები კი ყველას დაანახებს, რატომ არის აუცილებელი ევროკავშირის მფარველობა და მასთან ერთად კაცობრიობისთვის უკეთესი მომავლის შენება. ამ პროცესის ნიადაგზე შიდა პროტესტიც გაძლიერდება. აქვე ისიც უნდა გამოჩნდეს, რომ ევროპა მხარს უჭერს ქართველ ხალხს, სურს მისი დემოკრატიული რელსებზე დაყენება და ეს ყველაფერი კეთდება მხოლოდ და მხოლოდ ჩვენი საკეთილდღეოდ.

დავუშვათ, გადადგა „ქართული ოცნება“. თქვენ ამბობთ, რომ ლიდერი არ ჩანს, წარსული უზურპატორები არავის უნდა. ვინ დადგება ქვეყნის მმართველობის სადავებთან?

სამწუხაროდ, ლიდერი, რომელსაც ვენდობთ და ხალხი კონსოლიდირებულად მხარს დაუჭერს, არ არის, მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ ის გზა, რითაც ხელისუფლებას მივყავართ - საქართველოს დაღუპავს. მთავარია, კატასტროფამდე არ მივიდეთ და შევარჩოთ პროცესები, რომლებიც ელვის სისწრაფით გვებრუნებს ჩრდილოეთში, ამიტომ ჯგუფზე, მულტიპარტიული მმართველობის სისტემაზე უნდა ვისაუბროთ. წინასაარჩევნოდ სწორედ ამის იმედი გვქონდა.

ამ სისტემის მწარე გამოცდილებაც გვაქვს, რომელიც საბოლოოდ მაინც დიქტატორული მმართველობის რეჟიმით ჩანაცვლდა, რადგან როგორც კი ქვეყნის მმართველობის სადავებთან მოხვდნენ, პარტიების ლიდერებმა ვერ გამოძიებეს საერთო ენა, ძალაუფლებას ყველა სათავისოდ ექაჩებოდა.

კი, ასე იყო, მაგრამ რა არის, იცით? ეს კულტურა უნდა შევიძინოთ, რადგან მიმდინარე პროცესებს და ძალაუფლების უზურპაციას მაინც სჯობია. ერთპიროვნული მმართველობის მხოლოდ ნეგატიური გამოცდილება გვაქვს ჩვენ. საბოლოოდ ყველა ხელისუფალი ხდებოდა უზურპატორი, მიშაც ასე იყო და მისი წინამორბედებიც. მულტიპარ-

ტიული მმართველობა დემოკრატიის შიდა-პოლიტიკურ ბალანსებს მაინც აჩენს.

კი, თუ მოუხმინეს ერთმანეთს...

თუ სურთ ქვეყნის მართვა, ისწავლონ მოსმენა და სხვისი აზრის გათვალისწინება.

რას იტყვით პრეზიდენტობის ახალ კანდიდატზე?

საქართველოში პიროვნების კულტი დამყარდა, ეს ხომ არ არის მხოლოდ ერთპარტიული სისტემა. შესაბამისად, რელიგიური აღქმა ამ ყველაფრის. იმის გათვალისწინებით, რომ პიროვნების კულტა, მისი სურვილი არის კანონი. მას შეუძლია ნებისმიერი მოსაზრებით, რაც შეიძლება ყველასთვის გაუგებარი იყოს, რაღაც ნაბიჯები გადადგას. რაც შეეხება ყველაშვილს, მასზე სერიოზულად ვერ ვისაუბრებ.

როგორ ფიქრობთ, ოპოზიციის მხრიდან მათი დემუტატების მანდატების ჩახსნის პროცესი როდის დაიწყება და აქამდე თავს რატომ იკავებდნენ?

იმისათვის, რომ ეს პროცესი, ანუ ხელისუფლების დელეგიტიმაციის მოთხოვნა წარმატებით დასრულდეს, აუცილებლად გვჭირდება დასავლეთის მხრიდან შესაბამისი დასაცემების გამოტანა. მანამდე ამას აზრი არ ჰქონდა. იმასაც ითვალისწინებდნენ, დასავლეთს არ მოეცა ახალი არჩევნების ჩატარების რეკომენდაცია და მხოლოდ კრიტიკულად შეეხედა ხელისუფლებისთვის ანუ ირიბად მაინც ელარებინა არჩევნები და „ოცნებასთან“ ეთანამშრომლა. ამ შემთხვევაში, პროტესტის გრძნობა დარჩებოდა, მაგრამ ოპოზიციონერები მთავარი პარტნიორის გარეშე დარჩებოდნენ. მანდატების ჩახსნით რა პრაქტიკულ შედეგს მიიღებდნენ? ვერაფერს! ახლა დასავლეთმა მიიღო გადაწყვეტილება და განაცხადა - ეს არჩევნები არ შეიძლება ჩაითვალოს არჩევნებად, რომ დარღვევები ისეთ ხასიათს ატარებდა, რამაც შედეგები არსებითად შეცვალა. თუ დასავლელი პარტნიორები ამ საბოლოო შეფასების შემდეგ იმ მექანიზმებს ჩართავენ, რაც დაანონსებული აქვთ, ვფიქრობ, ეს არის ყველაზე ადეკვატური მომენტი, რომ ოპოზიციის დემუტატების მანდატების ჩახსნა მოხდეს. ამასთან, მოხდეს არსებული ხელისუფლების სრული საშინაო და საგარეო დელეგიტიმაცია.

შეერთებულმა შტატებმაც გაწყვიტა საქართველოსთან სტრატეგიული თანამშრომლობა...

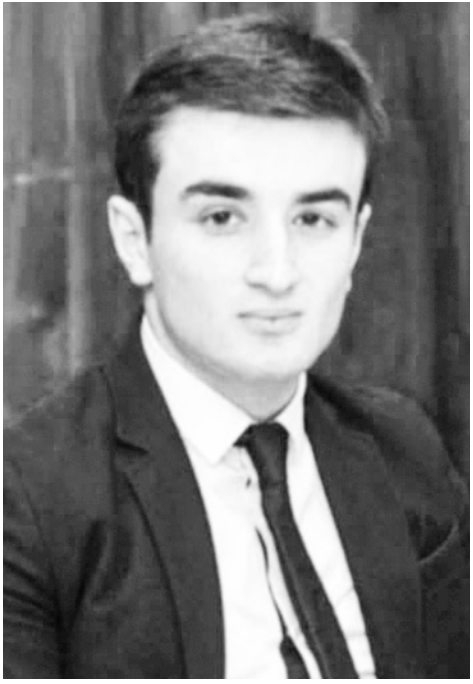
ეს მოსალოდნელიც იყო, რადგან შეერთებული შტატების გარეშე ევროკავშირი მოქმედებდა არ დაიწყებდა. ისინი სინქრონულად მოქმედებენ. ამდენ ხანს, შეერთებულ შტატებში გარკვეული პაუზა იყო იქიდან გამომდინარე, რომ მისი ხელისუფლება გარდამავალ ეტაპზეა. ვიცოდით, რომ ამა თუ იმ ქვეყანასთან მიმართებით, სტრატეგიული გადაწყვეტილებებისთვის მაინცდამაინც არ ეცალა, თუმცა, როგორც ვხედავთ, მოიცალა და მაინც დააფიქსირა საკუთარი პოზიცია ჩვენი ხელისუფლების მიმართ. ვნახოთ, რა მოხდება. პარალელურად, ვფიქრობ, რომ პროტესტი არ უნდა განეღვინოს. თუ დღეს ხელისუფლებას ვინმე დელეგიტიმაციას მისცემს, ეს იქნება პოლიტიკური სუიციდის ტოლფასი.

როგორი პოლიტიკური ამინდი იქნება ხვალ?

ლუაზა ხომერიკი 593 50 82 69

შინააშლილობა პოზიციასა და ოპოზიციას შორის, რომელიც წლებია, გრძელდება, ბოლო პერიოდში მძაფრ დაპირისპირებაში გადაიზარდა, ქვეყანა მასობრივმა საპროტესტო მოძრაობამ მოიცვა, დემონსტრაციები იმართება ქვეყნის ქალაქებსა და რაიონებში. მოთხოვნა ერთია - ქვეყანა დაუბრუნდეს ევროინტეგრაციის კურსს. თავის მხრივ, მმართველი პარტია აცხადებს, რომ საქართველოს დასავლურ კურსზე უარი არ უთქვამს და ოპოზიციის ბრალდებები უსაფუძვლოა

თველი ხალხის დაკვეთა, არ აქვს მნიშვნელობა, ვინ იქნება ხელისუფლებაში, ჩვენ კონსტიტუციის 78-ე მუხლი გვავალდებულებს,

როგორია მიმდინარე პროცესები ანალიტიკოსთა თვალში? რა დასკვნებსა და რეკომენდაციებს გვთავაზობენ მდგომარეობის დასტაბილურებისთვის? - ამ კითხვებზე საქართველოს მმართველობის დოქტორი, ბსუ-ის ლექტორი ბიბა შარტენაძე გვპასუხობს.

- მიმდინარე პროცესებზე ვისაუბროთ - ამჟამინდელ ვითარებაზე რას იტყვით?

- რაც დღეს ჩვენს ქვეყანაში ხდება, არის ყოველგვარ პარტიულ ინტერესზე მაღლა და გამოხატავს ჩვენი ქვეყნის, საქართველოს ეროვნულ ინტერესს. გულწრფელ მადლობას ვუხდით თითოეულ იმ ადამიანს, რომელიც ამ დღეებში აქტიურობს და იცავს ქვეყნის ევროპულ მომავალს. მშვიდობიანი აქციის მონაწილეებისა და ყურნალისტებისადმი განხორციელებულ ძალადობას ვგმობ და სრულ მხარდაჭერას ვუცხადებ მათ. პროცესები ღრმა სახელმწიფო კრიზისის მაჩვენებელია, ეს მოვლენები პროვოცირებულია იმ პარტიის მიერ, რომელიც 2028 წლამდე აჩერებს ჩვენი ქვეყნის ისტორიულ არჩევანს - საქართველო გახდეს ევროკავშირის სრულფასოვანი წევრი.

- მმართველი პარტიის წევრები აცხადებენ, რომ ოპოზიციის მიზანია რევოლუციის მოწყობა...

- მმართველი პარტიის მიერ გაკეთებული განცხადება, რომ 2028 წლამდე აჩერებენ ევროკავშირთან მოლაპარაკებების პროცესს, რბილად რომ ვთქვათ, აზიანებს ჩვენი ქვეყნის ეროვნულ ინტერესს. ეს არ არის ქარ-

დავიცვათ ეს პრინციპი და სახელისუფლებო პარტიის მიერ გაკეთებული მსგავსი განცხადებები სწორედ რომ პროვოცირებას ახდენს, მასობრივად გამოვიდეს საზოგადოება გარეთ და დავიცვათ ჩვენი ქვეყნის ეროვნული, ისტორიული მონაპოვარი, დავიცვათ კონსტიტუცია და მოვითხოვოთ მისი ეფექტურად აღსრულება.

სლოვაკეთი წინააღმდეგი იყო საერთო სანქციების და ამის გამო ინიციატივა და გადაწყვეტილებები უკვე ინდივიდუალურ დონეზე, სახელმწიფოების დისკრეციული უფლებების განხორციელების ნაწილში განვითარდა.

- გამართულ არჩევნებზე ვისაუბროთ, მით უმეტეს, სწორედ, არჩევნების გამოცხადების დღეებში დასავლეთი არ აღიარებს ამ არჩევნების ლეგიტიმურობას. ეს რისი მანიშნებელია?

- შეიძლება ითქვას, რომ 2024 წლის საპარლამენტო არჩევნები ხასიათდებოდა საერძობი დარღვევებით და მანიპულაციებით, რაც ასახულია ეუთო-ოდირის დასკვნაშიც და განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია საარჩევნო სამართლის ერთ-ერთი ფუნდამენტური პრინციპის „ნების ფარულობის“ დარღვევის მასობრივი ფაქტები, რაც უკავშირდება საარჩევნო ბიულეტენზე მარკერით გაკეთებული პოზიციის იდენტიფიცირების შესაძლებლობას. დაველოდოთ საბოლოო დასკვნას, ის აუცილებლად იქნება ობიექტური და ყოველგვარ მიკერძოებას მოკლებული.

- ბალტიისპირეთის ქვეყნებმა სანქციები დაუწესა საქართველოს ხელისუფლების წარმომადგენლებს, მსგავსი მოწოდებები ისმის ევროპარლამენტის მხრიდან. თქვენი აზრი ამის შესახებ...

- ევროკავშირი არის კოლექციური გაერთიანება, მასში გადაწყვეტილებები მიიღება სრული კონსენსუსისა და თანხმობის საფუძველზე. როგორც ვიცით, უნგრეთი და

ნტების განდარიზმზე საუბრობს...

- მიმდინარე საპროტესტო აქციების დროს დედაქალაქის ქუჩებში უმოწყალოდ, ბრუტალურად და სრულიად არაპროპორციულად იყენებდნენ ძალას ძალადგანი უწყებების წარმომადგენლები, რაც მეტყველებს მხოლოდ და მხოლოდ იმაზე, რომ ხელისუფლებას ეშინია დემონსტრაციების გავრცელების და ცდილობს, ამ მეთოდებით დააშინოს ხალხი, მაგრამ ამ აგრესიას ზამბარის ეფექტი ჰქონდა და კიდევ უფრო მეტი ადამიანი გამოიყვანა გარეთ.

- აშშ-ის მიერ სტრატეგიული თანამშრომლობის შეჩერება რა საფრთხეს შეიცავს საქართველოსთვის?

- ეს არის ძალიან მძიმე გადაწყვეტილება საქართველოსთვის, აშშ-სთან სტრატეგიული პარტნიორობის შეჩერება ნიშნავს, რომ საქართველო იკარკარებს რისკს, რომ „ქართველოს თავდაცვისუნარიანობა, შეერთებულ შტატებთან სავაჭრო ურთიერთობა, არაღიარების პოლიტიკა, განათლების პროგრამები და სხვა.

- დაბოლოს, პროცესების რა განვითარებას ელოდებით ქვეყანაში?

- ძალიან მარტივად და მოკლედ გეტყვით, თუ როგორ შეუძლია ხელისუფლებას

რაც დღეს ჩვენს ქვეყანაში ხდება, არის ყოველგვარ პარტიულ ინტერესზე მაღლა და გამოხატავს ჩვენი ქვეყნის, საქართველოს ეროვნულ ინტერესს. გულწრფელ მადლობას ვუხდით თითოეულ იმ ადამიანს, რომელიც ამ დღეებში აქტიურობს და იცავს ქვეყნის ევროპულ მომავალს. მშვიდობიანი აქციის მონაწილეებისა და ყურნალისტებისადმი განხორციელებულ ძალადობას ვგმობ და სრულ მხარდაჭერას ვუცხადებ მათ. პროცესები ღრმა სახელმწიფო კრიზისის მაჩვენებელია...

ამ სიტუაციის დარეგულირება. არის ერთადერთი გზა: როდესაც ქუჩაში თვითდინებით სტუდენტები და სკოლის მოსწავლეები გამოდიან, უბრალოდ, მოუსმინეთ ამ ხალხს და ყველაფერი გააკეთეთ მათი ინტერესების დასაცავად! თქვენზეა დამოკიდებული, როგორი პოლიტიკური ამინდი იქნება ხვალ.

მთავარია დოკუმენტის აღრიცხვის სიზუსტე, წარმომავლობის დრო, აღბილი, საჯაროობა

ოთარ ცინაიძე 599 85 21 14

ქედაში საარქივო საქმეს საუკუნოვანი ისტორია აქვს. მის საქმიანობაზე აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს საქვეუწყებო დაწესებულება - საარქივო სამმართველოს ტერიტორიული ორგანოს ქედის არქივის უფროსი ბაქრ შარვაშიძე გვსაუბრება

საარქივო საქმეების მოწესრიგებას სათანადო ყურადღებას არ აქცევენ...

- უკვე 14 წელია, რაც ამ თანამდებობაზე ვმუშაობ. მაქვს პატივი გავაგრძელო ის საქმიანობა, რომელსაც წლების განმავლობაში ჩემი წინამორბედები დიდი რუდუნებითა და პროფესიონალიზმით ასრულებდნენ. მათი დამსახურებით დღეს 15 ათასამდე საქმეს ვინახავთ. ვინც ხელთ აიღებს აწ განსვენებულ პუბლიცისტის შალვა აბაშიძის წიგნს ქედის ისტორიაზე, დარწმუნდება, თუ რა დიდი სამსახური გაუწია მას ჩვენმა საქვეუწყებო დაწესებულებამ. უწყებაში დასაქმებული 5 თანამშრომელი შესაძლებლობის მაქსიმუმს ვაკეთებთ, რომ თითოეული მოქალაქე ჩვენს კმაყოფილი წავიდეს. იყო საქმეები, რომლის მოსაძიებლად მოქალაქეების ბათუმში ან ქუთაისში გადამისამართება გვიხდებოდა. ახლა ერთიან ელექტრონულ ქსელში ვართ ჩართული და მოქალაქეს ქედიდან ვასვლა აღარ უხდება.

- ქვეყნის ახლანდელი ვითარება თქვენს საქმიანობაზე როგორ აისახება?

- ჩვენთვის მთავარია შემოსული საქმის დამუშავება და მისთვის ადგილის მიჩენა. საზოგადოებისთვის კარგადაა ცნობილი ის პოლიტიკური ვითარება, რაც საქართველოში დამოუკიდებლობის მოპოვების დღიდანაა. ადრეც და ახლაც ერთ ფაქტსაც ვერ დაგვისახელებენ, შემოსულ დოკუმენტზე ტაბუ რომ დაგვედოს. ყოველთვის ვცდილობთ, დავიცვათ დოკუმენტის აღრიცხვიანობის სიზუსტე, მისი წარმომავლობის დრო, ადგილი და საჯაროობა.

- იყო დრო, როცა ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლები, თუნდაც მუნიციპალიტეტში არსებული ორგანიზაცია-დაწესებულებები

საკრედიტო მოწესრიგებას სათანადო ყურადღებას არ აქცევენ... - ნათქვამია: თუ მთა არ მიდის მუშავედ-თან, მუშავედი უნდა მივიდეს მთასთან. ჩემი ჩათვლით, ყველა ვცდილობთ, გავიდეთ ორგანიზაციებში, კონსულტაციები, საქმიანი დახმარება გავუწიოთ იმ პირებს, ვისაც სკოლებში, ორგანიზაცია-დაწესებულებებში საარქივო საქმეების წარმოება აქვს მიზნობრივი. მუშაობის ამ ფორმამ სტატისტიკურ მაჩვენებლებში ასახვა ჰპოვა. ყოველ წელს 100 ერთეულით მატულობს დამუშავებული საქმეების რაოდენობა.

- ქედა ქვეყანაში ერთ-ერთი წამყვანი მუნიციპალიტეტია ტურიზმის განვითარების მიმართულებით. ეს თქვენი დაწესებულების მუშაობაში როგორ წარმოჩნდება?

- რამდენიმე წელია, ჩვენთან ტურიზმის განვითარების სააგენტო მოქმედებს, რომელ-

საც რაულ ცინცაძე ხელმძღვანელობს. უცხოელ და ადგილობრივ ვიზიტორებსაც აქვთ ჩვენთან საქმე. ჩვენი და ყველას ვაღიარებ, ქედაში ტურიზმის განვითარებას, ახალი ტურიტული ტერიტორიების მონიშვნას ხელი შევუწყოთ. ცნობილია, რომ ქედაში მოქმედი სახალხო დღესასწაული „შემოდგომა ქედაში“ წინა საუკუნის 30-იანი წლებიდან იღებს სათავეს. თუ სათანადო ორგანიზებიდან დაფინანსება გვექნება, არქივის მუშაობებს ჩაფიქრებული გვაქვს ამ მნიშვნელოვან სახალხო

მე-13 საერთაშორისო გამოფენა - ხათუმში

ბათუმი ხვალ სამშენებლო მასალების, ტექნოლოგიებისა და უძრავი ქონების მე-13 საერთაშორისო გამოფენის „BATUMI BUILD 2024“ უმასპინძლებს. გამოფენის ორგანიზატორია საერთაშორისო საგამოფენო კომპანია „EXPO BATUMI“

ორგანიზატორების თქმით, „BATUMI BUILD 2024“ აერთიანებს სამშენებლო ინდუსტრიაში არსებულ ადგილობრივ და საერთაშორისო კომპანიებს ერთ სივრცეში, რაც ხელს შეუწყობს კომპანიებისა და ვიზიტორების გაცნობას, მათ შორის, B2B და B2C მეხვედრების ორგანიზებას, ბიზნესკონტაქტების მოძიებასა და შემდგომში პარტნიორული ურთიერთობების გაგრძელებას.

ასევე, ეს არის უნიკალური შესაძლებლობა, გავცნოთ უახლეს სამშენებლო ტექნოლოგიებს და უძრავი ქონების სფეროში არსებულ თანამედროვე საინჟინრო ტენდენციებს.

გამოფენა ხვალ სასტუმრო „შერატონში“ ოფიციალურად გაიხსნება და მ დეკემბერს დასრულდება. დასწრება თავისუფალია.

BATUMI BUILD 2024

სამშენებლო მასალების, ტექნოლოგიებისა და უძრავი ქონების მე-13 საერთაშორისო გამოფენა

13TH INTERNATIONAL EXHIBITION OF CONSTRUCTION MATERIALS, TECHNOLOGIES AND REAL ESTATE

6-8 DECEMBER

Expo Batumi net organization GeoNet Expo

B2B 333631001 | VISIT US! **B2B**

SHERATON BATUMI

საერთაშორისო ბათუმი შოთა რუსთაველის გამზირი N28 GEORGIA, BATUMI SHOTA RUSTAVELI AVE. N28

დასარჩილებული სოფლები, გამოკიდრი სახლები...

ნახევარ საუკუნეზე მეტია, შრომით საქმიანობაში ვარ ჩართული, მათგან 47 წელია, უზრუნველყოფის გეგმით აჭარის მთიანეთში. მრავლის მომსწრესა და მხარვეზს კარგად მახსოვს ის წლები, როცა ქედის, შუახევისა და ხულოს რაიონებში ჭარბი შრომითი რესურსი იყო და მათი გაყვანა დაიწყო ჩერ აჭარის ზღვისპირეთის რაიონებში, შემდეგ გურიის რეგიონში - ნასაკირალში, ნარუჯაში, ლათურში, შრომის თემში

აჭარის მთიანეთიდან მოსახლეობის გაყვანამ მასობრივი ხასიათი 1989 წლის 19 აპრილის სტიქიური მოვლენის შემდეგ მიიღო. საუბედუროდ, მოსახლეობის სხვა რეგიონებში გაყვანის პროცესი თავიდანვე მიზნობრივი და მართული არ იყო. გავიხსენოთ სოფელ წაბლანიდან მოსახლეობის გადაყვანა ბათუმში არსებულ სანატორიუმებსა და ტურბაზებში. მაშინ გაფუჭებული საქმის გამოსწორება მხოლოდ ბოლო დროს გახდა შესაძლებელი, როცა წაბლანელებს ბათუმში მრავალბინიანი სახლი აუშენეს.

სტიქიისგან დაზარალებული და ამ მოვლენას ნებისთნე უნებლიეთ გაყოლილი მრავალი ოჯახის ბედი უფრო უმართავი გახდა ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების ფონზე. აღარავის ეცალა ჯავახეთის ზეგანსა და ქვემო ქართლის, სამეგრელოს სოფლებში გადაყვანილი მოსახლეობისთვის. მრავალი ოჯახი იძულებული გახდა, უკან დაბრუნებულიყო. იგივე ჯავახეთის ზეგანზე - აზმანაში, ოკაში, გოგაშენში, აფნაში, კოთელიაში, ჩუნჩხასა და ბტენაში თითო ძროხის ფასად გაყიდეს მყარად აშენებული სახლები,

მეტი - შუახევიდან) ოსების მიერ გაყიდული სახლებში 200-მდე ოჯახი გადაიყვანეს. პროცესი საზეიმო იყო, შემდგომი ყურადღება - ნულის ტოლი. საარჩევნო კამპანია რომ მოახლოვდებოდა, აჭარიდან გადასული ოჯახები მაშინ ახსენდებოდა, სხვა დროს კი...

მისასალმებელი იყო შუახევის მუნიციპალიტეტის ყოფილ მერ ფრიდონ ფუტკაძის გასვლა ადგილობრივი კულტურისა და ხელოვნების მუშაკებთან ერთად ქვემო

არსებული დაწყებითი სკოლები. იყო წლები, როცა შუახევიში 35 დაწყებითი სკოლა მოქმედებდა. ახლა მათი (სკოლა-ფილიალები) რაოდენობა 14-მდეა დასული. 30-მდე მოსწავლე დარჩა ისეთ დიდ სკოლებში, როგორც იყო ოლადაურის, უჩამბის, ტბეთის (ინწკირვეთი) სკოლები. 3 მოსწავლეა გაგაძეების სკოლაში, სადაც ერთ დროს 130-ზე მეტი ბავშვი იყო. არადა, სკოლების შენარჩუნება სოფლებში ყველას სამოქმედო პრო-

მის ყველა სოფელშია. უკვე გაჩნდა მარნები, საოჯახო სასტუმროები... კარგია, რომ რიგი თანადაფინანსების პროგრამები მოქმედებს, თუმცა იგი ყველასთვის ხელმისაწვდომი როდია - მხოლოდ ერთეულები სარგებლობენ, რადგან ძალიან ბევრი ბარიერია გადასალახი. კარგი იქნება, მუნიციპალიტეტების დონეზე შეიქმნას სამსახური, რომელიც კოორდინაციას გაუწევს პროგრამებით სარგებლობისთვის საჭირო დოკუმენტაციის წარმოებას.

ტურიზმის განვითარებასაც მეტი ყურადღება უნდა მიაქციონ. მთებში (თავისური, ლომა, ჩირუხი, ბეშუმი, ზოტიყელი) არსებული ტურისტული ლოკაციების მსგავსად, სოფლების სიანდოვსაც უნდა გაჩნდეს ტურისტული ობიექტები. მეტი თანხების გამოძებნა საჭირო ისტორიული და კულტურული ძეგლების მოვლა-შენახვისთვის.

ადგილობრივი მუნიციპალიტეტების ბიუჯეტში მეტი თანხა უნდა გამოიყოს სიღარიბის ზღვარზე მყოფი ოჯახების დასახმარებლად. კარგია ქედელთა ინიციატივა, როცა უბინაო ოჯახებს ახალ სახლებს უშენებენ. წლებია, შუახევის მუნიციპალიტეტშიც ძველი სახლების ახლით ჩანაცვლების პროგრამა მოქმედებს, მაგრამ კიდევ მეტი თანხის მოძიებაა საჭირო.

რაც დღეს ჩვენს ქვეყანაში ხდება, არის ყოველგვარ პარტიულ ინტერესზე მაღლა და გამოხატავს ჩვენი ქვეყნის, საქართველოს ეროვნულ ინტერესს. გულწრფელ მადლობას ვუხდით თითოეულ იმ ადამიანს, რომელიც ამ დღეებში აქტიურობს და იცავს ქვეყნის ეროვნულ მომავალს. მშვიდობიანი აქციის მონაწილეებისა და უზრუნველყოფისადმი განხორციელებულ ძალადობას ვგმობ და სრულ მხარდაჭერას ვუცხადებ მათ. პროცესები დრმა სახელმწიფო კრიზისის მაჩვენებელია...

რაც ხელს აძლევდა იმ ერის წარმომადგენლებს, რომლებიც რუსულმა რეჟიმმა 1829 წლიდან ძირძველ ქართულ მიწებზე „დაამკვიდრა“. ისიც აღსანიშნავია, რომ წინა საუკუნის 90-იან წლებში მერაბ კოსტავას საზოგადოებამ 60-ზე მეტ ოჯახს ნინოწმინდის რაიონის სოფელ სპასოვკაში დუხობორების მიერ მიტოვებული სახლები შეუძინა. მეკვიძებელ ვანაძეებს, მიქელაძეებს ლამის სიცოცხლის ფასად დაუჭრათ ქართულ მიწაზე ცხოვრება. მოძრაობა „ჯავახქის“ ლიდერი და მმანნი მისნი ახლაც ვერ იტანენ შრომისმოყვარე ქართველების იქ ცხოვრებას. სამაგალითოდ ისიც საკმარისია, თუ როგორ გააუქმეს ნინოწმინდაში არსებული სკოლა-პანსიონი. „ჯავახქის“ ლიდერებს ქვეყანაში გამოუჩნდა მხარდაჭერები ყოფილ სახელმწიფო დამცველ ნინო ლომჯარიასა და სხვათა სახით. გულსატკეპია, რომ დღემდე სრულყოფილად არაა გადაწყვეტილი ნინოწმინდის სოფლებში გადასული ოჯახებისთვის მიწების საკუთრებაში დაკანონება.

ეს წილსვლა იმიტომ დაგვიჭირდა, რომ საზოგადოებამ კარგად იცოდეს აჭარის მთიანეთიდან სხვა რეგიონებში გადაყვანილი ოჯახების ბედი. 10-ზე მეტი გავერანებული ქართული სოფელი (ერისიშვიდი, ფიროსმანი, ვაზიანი, მუხროვანი, დისველი, აზმანა, ივრია, ჰერეთისკარი, ხიხანი, ახალი დიოქსისი, მარადისი) გაცოცხლეს აჭარიდან გადასულებმა და ახლაც აგრძელებენ ცხოვრებას. შუახევის რაიონის სოფლებიდან მუხროვანში გადასულმა რამინ დავითაძემ, მინდია აბაშიძემ, ავთანდილ ფევაძემ და სხვებმა კარგად იციან, რა ძალისხმევა დასჭირდა სოფელში მართლმადიდებლური ტაძრის აგებას. ეს მადლიანი საქმე კიდევ უფრო ადრე აღასრულეს დისველში (ბოლნისის რაიონი). იქაც წამყვანი სიტყვა ბოლნისის ეპარქიის მთავარეპისკოპოსმა მეუფე ფერემმა (იგი აჭარაშია დაბადებული) და შუახეველებმა თქვეს. ტაძარი წმინდა ანდრია პირველწოდებულის სახელითაა. შუახეველები, ხულოელები ახლა ტაძარში მოსალაოცად ხშირად მიდიან. წელს, ნოემბერ-დეკემბრის გასაყარზე, 10-მდე შუახეველმა მოილოცა ბოლნისის ეპარქიაში. ამით ადგილობრივი თვითმმართველობის ხელმძღვანელებს მიანიშნეს, რომ იქ დამკვიდრებული ოჯახებს მეტი ყურადღება მიაქციონ.

მრავალს კარგად ახსოვს ის დრო, როცა ახმეტის, ლაგოდეხის მუნიციპალიტეტების სოფლებში აჭარის მთიანეთიდან (ყველაზე

ქართლის ტერიტორიებზე მცხოვრებ ოჯახებთან. სამცხე-ჯავახეთის, თრიალეთის, ქვემო ქართლის, კახეთის, ქართლის სოფლებში გადასულების ხშირი სტუმარია და მათი პრობლემებით ინტერესდება პარლამენტარი ანზორ ბოლქვაძე.

ქვეყნის სხვა რეგიონებში გადასულებს გარკვეული პრობლემები შეექმნათ ასლან აბაშიძის რეჟიმის წლებში. ცენტრისა და რეგიონის დაპირისპირება უარყოფითად აისახებოდა სხვა რეგიონებში მცხოვრებთა პირობებზე. საჭირო და მიზნობრივ მოძრაობას დაულო სათავე მაშინ შუახევის რაიონის გამებელმა ანზორ გოგიტიძემ. გურიის რეგიონში, კერძოდ, შრომის თემში, მეგობრობისა და კეთილმეზობლური ურთიერთობების ღონისძიებები გამართა. წავიდა ანზორ გოგიტიძე შუახევიდან და მის მიერ წამოწყებული ამ ღონისძიებას გამგრძელებელი აღარ ჰყოლია.

გაზეთი „აჭარა“ ხშირად ეხმაურება აქედან გადასულების პრობლემებს, რასაც ხშირად კონკრეტული საქმეებიც მოჰყვება ხოლმე.

მიწისადმი გონიერი დამოკიდებულება აქვთ აჭარის მკვიდრთ, რადგან ნაყოფიერი მიწების ნაკლებობა აქ ოდითგანვე პრობლემა იყო. სწორედ მიწის გონიერი გამოყენებით ააწვეს ცხოვრება წალკის, მარნეულის, ნინოწმინდის, ლაგოდეხის, გარდაბნის მუნიციპალიტეტებში გადასულებმა. სპასოვკის მკვიდრი იყო ავღანეთის ბრძოლების ვეტერანი, მეკვიძებელი რეზო ცინარიძე. მან შესანიშნავი მეურნეობა მოაწყო და თბილისსა და ბათუმში საცხოვრისი გაიჩინა. ვიდრე აჭარიდან, კერძოდ, სოფელ მახალაკიძეიდან (შუახევი) ლაგოდეხის რაიონის სოფელ არეშფერანში დამკვიდრებულბმა კარტოფილი არ დათესეს, მანამდე ამ კულტურის მოვლა-მოყვანით არავინ დაინტერესებულა. ადრე ანალოგიური სიტუაცია გურიისშიც იყო.

მოსახლეობის გაყვანა აჭარის მთიანეთის სოფლებიდან ახლაც გრძელდება სტიქიური მოვლენების გამო. სტიქია, მიგრაცია აჭარის მთიანეთის სოფლებს აცარიელებს. 20-25 წლის წინ იშვიათობა იყო გამოკეტილი სახლები, გავერანებული ეზოები. სოფლების დაცარიელებას სკოლებში მოსწავლეთა რიცხვის კლება მოჰყვა. დაცარიელდა ფოთაროს, ძალიანის, ნაგომარის, დარგულას, ოკისის, ზეკარის, მთისუბნის, გორას, ბარის, ზედა მახალაკიძეების უბნები და გაუქმდა იქ

გრამადაა ქვეული, რაც მატერიალური ბაზის გაუმჯობესებით დასტურდება.

ბრმა უნდა იყო, რომ ვერ დაინახო ის ყურადღება, რაც ამ ეტაპზე აჭარის მთიანეთის სოფლებს ექცევა. ცენტრების კეთილმოწყობა, გამართული საგზაო ინფრასტრუქტურა, სპორტული მოედნები, წყალსადენები თითქმ-

მკლავჭიდელება იასპარეზის

შუახევის სპორტული ცენტრის ორგანიზებით, ვეტერანების საქმეთა სახელმწიფო სამსახურის აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის სამმართველოსა და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მხარდაჭერით, სპორტულ ცენტრში მკლავჭიდეში 2008 წლის აგვისტოს ომში დაღუპულთა ხსოვნისადმი მიძღვნილი ტურნირი ჩატარდა.

მარჯვენა და მარცხენა ხელის გადაწევაში შუახევის 7 საჯარო სკოლის 30-ზე მეტი მოსწავლე მონაწილეობდა. მარჯვენა ხელის გადაწევაში პირველი-მესამე ადგილები მიშვიკო ტაკიძემ, თემურ აბაშიძემ და საბა ხიმშიაშვილმა გაიყვეს. მიშვიკო ტაკიძე მარცხენა ხელის გადაწევაში პირველ ადგილზე გავიდა. მეორე ადგილი გიორგი ტაკიძემ დაიკავა, საბა ხიმშიაშვილი მესამე ადგილს დასჯერდა.

საპრიზო ადგილზე გასული სპორტმენები ვეტერანების საქმეთა სახელმწიფო სამსახურის აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის სამმართველოს უფროსმა შუქრი ყიფიანმა, შუახევის მუნიციპალიტეტის მერმა ომარ ტაკიძემ, შუახევის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე როსტომ ლორთქიფანიძემ, მერის მოადგილე რუსუდან შავაძემ მედლებით, თანხებითა და სიგელებით დააჯილდოვეს.

სპორტულ ბეჭეობას ომში დაღუპულთა მშობლები და ახლობლები ესწრებოდნენ.

- 2008 წლის აგვისტოს რუსეთ-საქართველოს ომმა საქართველოს მოუხეივანებელი ტკივილი დაუტოვა. უსამართლო ომმა მრავალი ახალგაზრდა შეიწირა და ქვეყნის ტერიტორიის 20 პროცენტი დაიკარგა. ყველა საღად მოაზროვნე საქართველოს მოქალაქის ვალია, სხვადასხვა ფორმით პატივი მიაგოს სახელოვანი გმირების ხსოვნას. შუახევიში გამართული ტურნირიც ამის გამოძახილია. ჭაბუკები კარგად იყვნენ მომზადებულები, - გვიხარია შუქრი ყიფიანმა.

გვერდი მოამზადა
ოთარ ცინარიძე

„ნიჭიერის“ სცენაზე „გუგუნის“ აგუგუნდა

ოთარ ცინარიძე 599 85 21 14

ქართულ ტელევიზორში ერთ-ერთ ყველაზე რეინტივულ და სახალხო პროექტ „ნიჭიერში“ ქედის კულტურის ცენტრთან არსებულ ქორეოგრაფიულ ანსამბლ „ბეთლემის“ ვაჟ მოცეკვავეთა ჯგუფიც მონაწილეობს. მათ მიერ შესრულებულმა აჭარული ცეკვების პოპულარმა ჟიურის წევრებისა და მაყურებლების მაღალი შეფასება დაიმსახურა. ჯგუფმა ამ ნომერს „გუგუნის“ უწოდა. ჩვენი სტუმარია აჭარული საცეკვაო ილეთების ერთ-ერთი საუკეთესო შემსრულებელი ანდრო დედოფალიძე

- ის, რომ „განდაგანას“ კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსი აქვს მინიჭებული, ბევრისთვის უცნობია. ფოლკლორის მკვლევარებს „განდაგანას“ 60-მდე ნიმუში აქვთ მოძიებული და სცენაზე გამოტანილი. ისიც აღსანიშნავია, რომ თოფუზ გაბაიძის, თოფან მელაძის, მუხამედ ართმელაძის, ცხომორისელი ირემიძეების, ენვერ ხალვაშის, მუხამედ ირემიძის, ალიოსმან დავითაძისა და სხვათა სახით „განდაგანას“ ინდივიდუალური შემსრულებლები ჰყავდა. 21-ე საუკუნეში კიდევ უფრო მეტი პეწი და სილამაზე შეიძინა ქვეყნის ისტორიულ კუთხეში დავანებულმა ხალხური ცეკვების ნიმუშებმა. „ბეთლემის“ წევრებმა, თაზო ბერიძისა და იმედა ფარტენაძის ჩართულობით, დავამუშავეთ ის ილეთები, რაც დღემდე შემონახული. მას ჩვენი საშემსრულებლო მანერა და ჟინიც შეერწყა და... ასე წარვსდევით საყოველთაოდ ცნობილ ტელეპროექტ „ნიჭიერში“.

ჟიური და მაყურებელი აღფრთოვანებული დარჩა თქვენი ხელოვნებით.

- ხელოვანი მაშინა კმაყოფილი, როცა დარბაზი ოვაციით აცლიებს. ეს განწყობა გამოგვყავს თითოეულს სცენიდან. რა თქმა უნდა, სიხარულს ვერ ვგარავდით ჟიურის წევრების შეფასების შემდეგ. 17 დეკემბერს კვლავ დავდგებით „ნიჭიერის“ სცენაზე.

ამჟერად მაყურებელს რას შესთავაზებთ?

- მოდით, ზოგიერთი რამ გაუმხელები დავტოვოთ. ერთი კი ცხადია - ისევ აჭარული ცეკვებით შემოვიფარგლებით.

იმედა ფარტენაძის ხელდასმით ჩამოყალიბებული ანსამბლი „ბეთლემის“ წარმატებას წარმატებაზე აღწევს. რამ განაპირობა ეს?

- იმ ერთსულოვნებამ, მიზანსწრაფვამ, რაც ანსამბლში სუფევს. ორი წლის წინ, როცა „ბეთლემში“ მიმიწვიეს, ვერც კი წარმოვიდგენდი, რომ ასეთი თბილი გარემო დამს-

ვდებოდა. უცხოეთის ორ ქვეყანაში (რუმინეთი, ბულგარეთი) გავმართეთ გასტროლი. იშვიათია ქედის, თუნდაც აჭარის, ქვეყნის მასშტაბით გამართული ფესტივალი, საღვთო თუ საერო დღესასწაული, რომლის მონაწი-

წლებიდანელი სახალხო დღესასწაული „შემოდგომა ქედში“ თქვენი დაბადების დღეს დემთხვა. 30 წლის არიო დედოფალიძემ ცხოვრების, შრომის რა გზა გამოიარა?

- პირველ რიგში, მინდა ვისარგებლო

„ორი წლის წინ, როცა „ბეთლემში“ მიმიწვიეს, ვერც კი წარმოვიდგენდი, რომ ასეთი თბილი გარემო დამხვდებოდა. უცხოეთის ორ ქვეყანაში (რუმინეთი, ბულგარეთი) გავმართეთ გასტროლი. იშვიათია ქედის, თუნდაც აჭარის, ქვეყნის მასშტაბით გამართული ფესტივალი, საღვთო თუ საერო დღესასწაული, რომლის მონაწილეთა შორის „ბეთლემში“ არ იყოს. ყველას დიდ მონაპოვრად მიგვანია სახალხო ანსამბლის სტატუსის მონიჭება

ლეთა შორის „ბეთლემში“ არ იყოს. ყველას დიდ მონაპოვრად მიგვანია სახალხო ანსამბლის სტატუსის მონიჭება. აღსანიშნავია ის დიდი თანადგომა, რომელსაც მუნიციპალიტეტის, ქედის კულტურის ცენტრის, აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს ხელმძღვანელობა იჩენ ჩვენ მიმართ.

თქვენი გაზეით და მადლობა გადავუხადო ბათუმის ამჟამინდელი მე-11 საჯარო სკოლის პედაგოგებს, ბათუმის შოთა რუსთაველის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლებს, ბათუმის ხალხური ხელოვნების სკოლის ხელოვანებს, პედაგოგებს. უჩა ჩანგველაძიდან დაწყებული, ყველამ თავისი წილი გაიღო, რომ ხელოვნების აღმართ-დალ-

მართებზე სვლა დამეწყო. 16 წლის ვიყავი, როცა სცენაზე დავდექი. უნივერსიტეტში სატყეო საქმის სპეციალობას დავუფლვე. არ ვნანობ, ვინ იცის, სად და როდის დამჭირდება. სპორტივაც ვიყავი ვატაცეხული - ადრეულ ასაკში ტანვარჯიშში აჭარის ჩემპიონიც ვაგხდი. პირველი წარმატება ცეკვაში 2016 წელს მოვიპოვე, როცა ტელეკომპანია „იმედის“ პროექტში „შენ შეგიძლია ცეკვა“ გამოვივდი.

ბათუმელმა ჯაბუკმა „ბეთლემში“ როგორ დაიმკვიდრეთ ადგილი?

- ეს ნაბიჯი მთავარ ქორეოგრაფ იმედა ფარტენაძესთან მეგობრობის ნიშნად გადავდგი. თვალსა და ხელს შუა ვაგვეპარა ორი წელი. კიდევ ერთი რამ მაკავშირებს და მახლოებს „ბეთლემთან“ - თამუნა მახარაძე მალე ჩემი ცხოვრების თანამგზავრი გახდება.

„ნიჭიერში“ გამოსვლა ვისი იდეა იყო?

- ანსამბლის. კულტურის ცენტრთან არსებული გუნდის თითოეული წევრის ერთსულოვნებამ მიგვიყვანა „ნიჭიერამდე“.

ცეკვას „გუგუნის“ რატომ დაარქვეთ?

- სახელწოდება ჩემგან მოდის. მომწონს სიტყვა „გუგუნის“, აგუგუნება. ესეც ერთგვარი ერთსულოვნების გამოძახილია.

გვარი დედოფალიძე საქართველოში იშვიათობაა...

- აჭარაში დედოფალიძეები ქობულეთის რაიონის სოფელ კვირიკეში სახლობენ. ჩემი მშობლები იქიდან საცხოვრებლად ადლიაში გადმოვიდნენ. მამა გვიც დედოფალიძე ფერმერია, დედა - მკერავი, იგი მერისელია. ალბათ დედის სიყვარულმაც განაპირობა ჩემი „ბეთლემში“ მოხვედრა. ოჯახში და-ძმა გავიზარდეთ. ანაც ქორეოგრაფია. ადრე თუ ჩვენს დაოსტატებზე სხვები ზრუნავდნენ, ახლა ამ ტვირთს და-ძმა ვინაწილებთ. ჩვენი ხელდასმით ათობით ბავშვი ეუფლებოდა ცეკვას.

რას ისურვებდით?

- მსურს, მსოფლიოში მშვიდობამ დაი-

სადგუროს. ხელოვანი სცენაზე რომ გამოდინარ, სამისო განწყობაც უნდა გქონდეს. ომი, ტყვეების ზუზუნი, ქვემეხების გრაილი ყველაფერს აცამტყვრებს. პატარა ქვეყნისა და მცირერიცხოვანი ერის შვილებმა გონებას უნდა მოვუნდეთ, ეროვნულ საუნჯეებს სიფრთხილით მოვკვიდით.

„ჩემთვის თეატრი უფრო პრიორიტეტულია“

მარიამ ხოთარაძე 27 48 93

რუბრიკა „ბლიცინტერვიუს“ სტუმარია ბათუმის ილია ჭავჭავაძის სახელობის დრამატული თეატრის ახალბედა მსახიობი ხატია შოშხაძე. ის ბათუმში დაბადდა, აქვე დაამთავრა ხელოვნების სასწავლო უნივერსიტეტის დრამისა და კინოს სამსახიობო ფაკულტეტი 2 წელია, ბათუმის დრამატულ თეატრში მუშაობს. მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „პეპი მაღალიწინდა“, „უბედურება“, „ხანუმა“, „რაც გინახავს, ვეღარ ნახავ“, „დედა კურაჟი“, „ობლების ქალაქი“, „ურჩხული და მზეთუნახავი“, „მე ვხედავ მზეს“, „მოკვეთილი“.

ხატია, რამ განაპირობა თქვენი არჩევანი, გამხდარიყავით დრამისა და კინოს მსახიობი?

- ბავშვობიდან მომწონდა ფილმები და მაინტერესებდა ეს სფერო, როგორ იღებდნენ და ქმნიდნენ პერსონაჟებს. სპექტაკლებისადმი, ასევე, დიდი ინტერესი მქონდა. რა გზებს გადიოდნენ მსახიობები, სანამ სცენაზე გამოვიდოდნენ და რა ხდებოდა სცენის მიღმა. ამიტომაც გადავწყვიტე საკუთარი ძალების მოსინჯვა.

თეატრში როგორი ატმოსფერო დაგხვდა?

- საოცარი! მსახიობები გვერდით მდებდნენ და ყველაფერს მასწავლიდნენ. მიზიარებდნენ თავიანთ გამოცდილებას. ძალიან კარგი და ნაყოფიერი პერიოდი იყო.

ვინ დაგხმარათ თქვენი შესა-

ძლებლობების უკეთ წარმოჩენაში?

- ამაში ჯგუფის ხელმძღვანელი და მისი ასისტენტები გვეხმარებოდნენ - თავს არ ზოგავდნენ ჩვენი პროფესიული ზრდისთვის.

რა იყო თქვენთვის ყველაზე რთულად დასაძლევია?

- რა თქმა უნდა, ყველაზე რთული პირველი ნაბიჯები იყო. დღესაც ვაწყვდები სირთულეებს, მა-

გრამ, ვფიქრობ, ეს საინტერესოცაა. ყოველი სირთულის გადალახვის შემდეგ რაღაცას ვსწავლობ.

რომელ პარტნიორს გამოარჩევთ და რატომ?

- ვერცერთს გამოვარჩევ, რადგან ყველანი ძალიან კარგები არიან.

კინოფილმებში გადაღების გამოცდილება თუ გაქვთ?

- ძალიან ცოტა და... რატომღაც საკმაოდ მძაბვს გადაღების პროცესი.

თეატრი თუ კინო?..

- კინოც ძალიან კარგია, მაგრამ ჩემთვის თეატრი უფრო პრიორიტეტულია. ფილმში მარტივია შეცდომის გამოსწორება, სპექტაკლში კი ძალიან რთული - დაშვებული შეცდომა იმჟამსვე უნდა გამოასწორო, თან ისე, რომ პარტნიორიც არ დააზნო. თუ საჭირო გახდა, იმპროვიზაცია უნდა ჩართო და შენი შეცდომა რაღაცით გაამართლო. ჩემთვის ძალიან მნიშვნელოვანია მსყურებლები, მათი შეფასება, აპლოდისმენტები კი ძალიან სასიამოვნო და ემოციურია.

გაქვთ თუ არა საოცნებო როლი, რომელსაც სიამოვნებით ითამაშებდით?

- ვფიქრობ, ყველა კარგი როლი საოცნებოა.

ანლა როგორი როლები გხვდებოდა, თავიდანვე მოგწონთ, თუ მათზე მუშაობისას განწყობით დადებითად?

- ყოფილა შემთხვევა, როცა თავიდანვე მომწონებია ჩემი როლი, მაგრამ ისეც ხდება, თავიდან არ მოგწონს, მუშაობის პროცესში კი, რაც უფრო მეტად ფიქრობ და ერკვევი, მით უფრო მოგწონს და ითავისებ როლს.

რომელ სპექტაკლს გამოარჩევთ და რატომ?

- კონკრეტულად - ვერცერთს.

გაქვთ თუ არა ინტერესის სხვა

სფერო?

- ისეთი არა, რომ საკუთარ თავს იქ ვხედავდე, მაგრამ სიამოვნებით ვისწავლიდი მინანქარზე მუშაობას და ძერწვას.

რა გვემბი გაქვთ?

- ამ ეტაპზე - მაქსიმალური გამოცდილების მიღება ჩემს პროფესიაში, რათა უფრო მეტად განვივითარო როგორც მსახიობი.

„ჩემი სარკმელი“

წლებიანი ოქტომბერი გამორჩეული იყო პოეტ ნანა აბულაძისთვის. თბილისში, კულტურის ცენტრ „მუზაში“ გამართულ მასშტაბურ ღონისძიებაზე უჩინოს საჯარო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი აკადემია „გვირილა“ და ასოციაცია „საქართველოს ქალბატონებმა“ წლის საუკეთესო შემოქმედ მასწავლებელთა ათეულში წარადგინეს, მას „წლის ვარსკვლავის“ ტიტული მიეკუთვნა.

ნანა აბულაძემ პირველი პოეტური კრებულის გამოცემისთანავე მიიპყრო ყურადღება. თავის ლექსებს იგი არაერთ ლიტერატურულ გამოცემასა და ინტერნეტში აქვეყნებს, ამასთან, პოეზიის, წიგნის სიყვარულს გულდაგულ უწილადებს თავის ათობით მოსწავლეს და კეთილ ნაყოფსაც იმეის - ისინი წარმატებით ეუფლებიან ცოდნას, აქტიურად მონაწილეობენ სასკოლო-შხატარულ ღონისძიებებში. აღსანიშნავია, რომ ახალგაზრდა პედაგოგი სწავლებისას ნოვაციებს ნერგავს, წარმატებით იყენებს ციფრულ ტექნოლოგიებს. დღეს იგი ჩვენი გაზეთის სტუმარია.

- საკუთარ პერსონას როგორ წარმოგიდგენ?

- ლექსებს ბავშვობიდან ვწერ, ვარ ორი პოეტური კრებულის ავტორი - „ჩემი სარკმელი“ და „მზისფერი ფოთლები“. ვცხოვრობ მთიან აჭარაში და პედაგოგიურ მოღვაწეობას ვწვევი. ჩემი რამდენიმე ლექსი დაბეჭდილია აჭარის პოეტ ქალთა ანთოლოგიაში.

- თქვენი ცხოვრება რომ წიგნი იყოს, რა სათაური ექნებოდა?

- ალბათ ჩემი პირველი წიგნის სახელი - „ჩემი სარკმელი“, რომელიც ხან მზიანია და ხან - სევდიანი.

- როგორი იყო თქვენი განვითარების გზა?

- ვფიქრობ, მეტწილად, რთული. განვითარებისთვის შრომა საჭირო. წარმატებული პედაგოგი რომ გავმხდარიყავი, ამისთვის მართლაც ძალიან ბევრი ვიმშრომე.

- შთაგონება როდის გსტუმრობთ? თქვენი წიგნები მუზის წყალობა თუ შრომის შედეგად?

დეგი?

- შთაგონება თავისით მოდის, როცა ძალიან ბედნიერი ან მოწყენილი ვარ. ვფიქრობ, ორივე - მუზის წყალობაც და შრომის შედეგაც.

- როგორც პედაგოგი, რამე განსაკუთრებული სათქმელი გაქვთ ამ ეტაპზე?

- როგორც მასწავლებელი, ყველას ვურჩევ და განსაკუთრებით, მშობლებს, ესაუბრონ ბავშვებს სამშობლოზე, ეროვნულ გმირებზე, ხშირად ატარონ ბავშვები ექსკურსიებზე, რათა ბავშვობიდანვე გაუღვივონ პატრიოტიზმი.

- როდის გრძობთ თავს ბედნიერად?

- მაშინ, როცა ჩემი ოჯახის წევრები თავს კარგად და ბედნიერად გრძობენ. ასევე, ბედნიერი ვარ, თუნდაც, მზიან ამინდში, ზოგჯერ წვიმაც მახდენიერებს, ჩემი მოსწავლეების სიყვარულიც, პატარა წვრილმანებიც ბედნიერს მხდის.

- მადლობა, ბოდიში, მაპატიე - ამ სიტყვებს რა ადგილი უჭირავს თქვენს ლექსებში?

- არ ვეუთვნებ ადამიანების იმ კატეგორიას, რომელსაც ბოდიშის მოხდა უჭირთ, ბოდიშაც ბევრჯერ მომიხდია და პატივაც მითხოვია. იდეალური და უშეცდომო არავინაა, პატარა-პატარა შეცდომებზე ვსწავლობთ ყველაფერს, მადლიერების განცდა კი სულს ამსუბუქებს, ჩემს ლექსებში არის სამივე სიტყვა.

- ადამიანის უმთავრესი თვისება და ამ თვისებით შემკული ადამიანები - თქვენ ირგვლივ...

- უმთავრესი, ჩემი აზრით, ჰუმანურობაა, რომელიც ადამიანს წარმოაჩენს, ალამაზებს და ამაღლებს, მაგრამ ვფიქრობ, ასეთები იშვიათობაა. ჩემ ირგვლივ ამ თვისების მქონე ადამიანები არიან, მადლობა ღმერთს.

- რაზე იტყობით, ნეტავ, შემეძლოს...

- ნეტავ, შემეძლოს სამყაროს გაფართოება ისე, რომ აღარ იყოს ტკივილი, დარდი, წუხილი...

- პირველი წიგნი, რომელმაც ფიქრის გზას შეგაყენათ...

- ლევან გოთუას „გმირთა ვარამი“ ძალიან მიყვარს, იგი ბევრ რამეზე გვაფიქრებს, სამშობლოზე, მეგობრობაზე, სულიერ სიმტკიცეზე...

- ბუნებაში ყველაზე მეტად რა გიზიდავთ და რატომ?

- მიზიდავს გაზაფხულის სითბო და სურნელი, მოწყენილი ცა და წვიმა, ულამაზესი და სევდიანი შემოდგომის ფოთლები. ეს ყველაფერი სულთან ახლოა.

- თავიდან რომ დაიბადოთ, როგორ წარმართავდით ცხოვრებას?

- ისევ ლექსებს დავწერდი, ისევ მასწავლებლობას ავირჩევდი, მაგრამ ვიმოგზაურებდი ძალიან ბევრს და უფრო მეტ კარგ მოგონებას დავგავრთავდი...

- ციფრულ ტრანსფორმაციასთან თქვენი დამოკიდებულება როგორია? ნოვაციებს როგორ იყენებთ პედაგოგიურ საქმიანობაში და საკუთარი ციფრული პროდუქციის შექმნისას?

- ციფრული ტექნოლოგიები ძალიან მეხ-

მარება სასწავლო პროცესის წარმართვისას. გავლილი მაქვს ინფორმაციულ-საკომუნიკაციო ტექნოლოგიების რამდენიმე ტრენინგი, შევქმენი უამრავი ციფრული მასალა, რომელსაც ვიყენებ გაკვეთილებზე, ამავდროულად, ვიყენებ იმ რესურსებსაც, რომლებიც ინტერნეტის ვებ-გვერდებზე არსებობს და ხელმისაწვდომია. ტექნოლოგიებით ვსარგებლობ მიზნობრივად და ზომიერად.

- როცა ხვალინდელ დღეზე ფიქრობთ...

- ვისურვებდი, რომ ხვალ უფრო უკეთესი დღეები გვქონოდას ყველა ქართველს.

- სათქმელი, რომელიც აქამდე არ გითქვამთ და ახლა გასურთ, გაუზიაროთ ჩვენს და თქვენს მკითხველებს...

- ვფიქრობ, ხალხმა ნელ-ნელა დაკარგა ერთმანეთის მიმართ სიყვარული. ღმერთს ვთხოვ, სიყვარულს მთლიანად ნუ ამოაშლენ ვინც ადამიანებს გულებიდან.

„მთელი სხოვრება კითხვებია მოაზროვნე ადამიანისთვის“

მა პირველი მშენებელი თარგმანებმა და ლექსებმა აწვევდა ყურადღებას „ჭოროხის“ ბოლო ნომრიდან მიიპყრო მკითხველთა ყურადღება. ახალგაზრდა, კრეატიული პედაგოგსა და პოეტს მკითხველი კარგად იცნობს ინტერნეტის ვებ-გვერდზე. ჯგუფ „წიგნიანების“ და მფუნქციონერის სრულიად მართებული აღიქვამენ როგორც განმანათლებელს, წიგნის უბედულო მცოდნეს, პროპაგანდისტს და მადლიერებელსაც მოიხსენიებენ. იგი დღეს ჩვენი გაზეთის სტუმარია.

- როგორ წარუდგებით ჩვენს მკითხველს?

- როცა საკუთარ თავზე მოხვედრის საუბარს, არასოდეს ვამბობ ხაზგასმით სიტყვა „პოეტს“. ძალიან თვითკრიტიკული ვარ და ყოველთვის ვფიქრობ, ამართლებს თუ არა ჩემი ლექსები ამ წოდებას. ჩემი ცხოვრება პოეზიის სიყვარულია, მუდმივად მასთან სიახლოვე და მისკენ სწრაფვა. ჩემს ლექსებში მუდამ ადამიანობის დანაკლისზეა ჩივილი, სამყაროს ადამიანები აკლია, ამიტომაც მკითხველი მიხვდება, რომ ჩემთვის არაფერია ადამიანურ მხარეზე უპირატესი. ჩემი არსებობა არის ადამიანობის, სამშობლოს და პოეზიის სიყვარული.

- თქვენს თარგმანებზე რას იტყვით და სამომავლოდ რას შესთავაზებთ მკითხველს?

- მთარგმნელობა ურთულესი ხელოვნებაა და გავბედე მასთან შეჭიდება. პასუხისმგებლობა ლექსის ახალ ენაზე დაბადება. ძირითადად ამერიკულ პოეზიას ვთარგმნი და ვცდილობ, არ გავცდე ტექსტის შინაარსს, არ გავაქართულო. მკითხველს ვერაფერს ვპირადები ჩემი არაპროფესიონალიზმის ხასიათიდან გამომდინარე. მაქვს ძალიან დიდი სურვილი ამერიკელი ფემინისტი პოეტების, დაიანა დი პრიმას „რევოლუციური წერილები“ და ადრიანა რიჩის ერთი პოეტური ციკლი ვთარგმნო.

- საუკეთესო მშობლების შვილი ხართ, რაც საამაყოცაა და საბავშვისმებლოც...

- ვამაყობ ჩემი წარმომავლობით. მათი სწორი აღზრდის შედეგია, რომ ლალატი ჩემთვის სრულიად უცხოა, ვარ ყოველთვის ის, რაც ვარ. ღმერთი შემეძლიებინებს, ბოლომდე ვავამართლო მათი მოლოდინი. ჩემი დატვირთული რეჟიმის განმომდინარე, იდეალური ყურადღებით არ გამოვიჩრჩევი, მაგრამ მათ

სრულიად ესმით ჩემი. რა თქმა უნდა, მადლიერებით ვარ მუდამ განწყობილი. ძალიან საბავშვისმებლოა შვილის აღზრდა, დიდი ნებისყოფა და შრომა სჭირდება, მხოლოდ მატერიალური უზრუნველყოფა არაა საკმარისი, შვილთან მუდმივი სიახლოვე და ემოციური მხარდაჭერა აუცილებელია. ჩემმა მშობლებმა ბნელი 90-იანების პირობებში ჩვენთვის მაქსიმუმი გააკეთეს.

- პირველი წიგნი, რომლის შთაბეჭდილებაც დღემდე მოგეცება?

- პირველი წიგნი სულცხოვრებულმა ბებიამე მისახსოვრა. სწორედ მან მაქცია წიგნის ჭიკაძე. პირველად უიულო ვერნის „მოგზაურობა დედამიწის ცენტრისაკენ“ წავიკითხე და ჩემს გონებასაც დიდხანს შემორჩა მისი საუცხოო სამყაროში მოგზაურობა. ასე „მოვიწამლე“ პირველად წიგნით. დღემდე ვერნის ჩემს ფავორიტ მწერლად ითვლება, რადგან მან მომაქცია პირველად შთაბეჭდილების ქვეშ. ეროვნული განსხვავება მის გმირებს არ აშორებს ერთმანეთისგან, პირიქით, გვაუწყებს, რომ ყველა ისინი ერთი დედამიწის შვილები

არიან. დღემდე ვერნის თავისი სადა სტილით ჩემთვის გამორჩეულია. სახლში არ მქონდა ბევრი წიგნი, სოფელში ბიბლიოთეკაც არ იყო. ბებია მამარაგებდა წიგნებით, ძალიან ნაკითხი იყო, ლიტერატურა უყვარდა. მისგან გამოიყვანე ბიბლიოთეკა მთლიანად და ანტიკური ლიტერატურის სიყვარული.

- კითხვები, რომელიც არასდროს გტოვებთ...

- მთელი ცხოვრება კითხვებია მოაზროვნე ადამიანისთვის. უმეტესად მადლებს მსოფლიო ქალის და ღირებულებათა გუფასურების უწყვეტი პროცესი. ასევე მაინტერესებს, რატომ გაცივდა კაცობრიობა სიყვარულის მიმართ? რატომ შლიან იმ ნავს, რომელშიც თავად არიან? იმპერიული ცივისხლიანი სახელმწიფოების პირველობის ამბიციებს ხალხი ეწირება. კაცობრიობა წარმატების უმაღლეს ნიშნულს მაშინ მიაღწევს, როცა ომი ყველგან იქნება დაგმობილი. ვფიქრობ, ამას განზრახ უვლიან გვერდს, რაც დიდი ბოროტებაა.

- ადამიანმა ბედნიერად რომ იგრძნოს თავი, უპირველესად, რა არის ამისთვის არსებითი?

- არ არსებობს ბედნიერად ქცევის ფორმულა. ეს, ალბათ, სულიერი სიმშვიდე და ჯანმრთელი სხეულია. ამ ეპოქის სწეულებაა სულის ტკივილი. ადამიანებს თვალში აღარ უცემციმებთ, გულწრფელად არავინ იღმის. მატერიალური კეთილდღეობა სულს ვერ ამშვიდებს. ჩემს შვილებს, მოსწავლეებს ვესაუბრები ხშირად, ცხოვრება სამყაროს ნებისმიერი შვილისთვის არის რთული და გადასალახი. შევლომა გარდაუვალია, რადგან არავინ იცის სულის შედეგი. მოკლედ, რომ ვთქვათ, ეს ცხოვრება ერთი დიდი თავსატეხია. უნდა გვადოთ ბედნიერი წუთების დაჭერა, რომ შემდეგ მოგონებებში გავთბეთ.

- იცვლება ჩვენი ყოფიერება, მაგრამ ცნობიერება რამდენად შეესატყვისება რეალობას?

- ჩვენს ერში მკვეთრად უკეთესობისკენ არაფერი შეცვლილა, არც ყოფიერების და არც ცნობიერების მხრივ. ჩემი აზრით, ჭერ-ჭერობით, არსებითად ადამიანი არ შეცვლილა, მისი მსოფხენდვა იგივე დარჩა.

- თქვენ რომ განათლების მინისტრი იყ-

ოთ, რა რეფორმებს განახორციელებდით ამ ეტაპზე?

- ნაკლები დატვირთვა მასწავლებლებს. წელიწადში რამდენჯერმე იცვლება მინისტრი და მასწავლებლები ვერ ვასწრებთ ახალ-ახალ კანონებზე მოგვებას. მკაცრად გავაკონტროლებდი სწავლების ხარისხს და გავაუმჯობესებდი ბავშვების სოციალიზაციის ხარისხს. სკოლა არ არის მხოლოდ საგნების ასათვისებელი, მას თან აღმზრდელი ფუნქცია და ჯანსაღი თაობის შექმნაში უდიდესი როლი აქვს.

- წარსულიდან, ჩვენი ისტორიიდან ვის გამოიხმობდით და რატომ?

- საინტერესო კითხვაა. არ მიფიქრია არასოდეს. ალბათ, დიდ ქართველებს, რომლებმაც თავი შესწირეს საქართველოს, ვერ გაიხარეს თავიანთ ერში და ბრძოლით შეეწირნენ, ვერ გამოვიხმობდი სირცხვილის და მორიდების გამო, რადგან მათ თავგანწირვასაც აუფასურებენ ხშირად. წარსული არ უნდა დავვიწყოთ და გავაუფასუროთ, მაგრამ მუდმივად წარსულის ცქერა განვითარების საშუალებას არ იძლევა. ახლანდელი დროში უნდა დავსახოთ ამოცანები და შევქმნათ უკეთესი მომავალი.

- ციფრულ ეპოქაში ვცხოვრობთ. თქვენი დამოკიდებულება...

- არ მაქვს ცუდი მოლოდინი და დადებითად ვარ განწყობილი. საინტერესოა... არ ვიფიქრიათ, რომ ადამიანები უკონტროლოდ მოგზაურობენ ციფრულ სამყაროში? მეშინია, ადამიანი შეუმჩნეველი არ გახდეს და დაიკარგოს ბუნებრიობის აღქმა. ცნობილ ნეორომენციერ შპიცერს აქვს ნაშრომი „ციფრული დემენცია“, სადაც ციფრული ეპოქის სამომავლო საფრთხეებზე საუბრობს. მთავარია, არ გამოიწვიოს კაცობრიობის თვითიზოლირება და რეალურმა ხელოვნებამ და კულტურამ არ შეწყვიტოს განვითარება.

- დაბოლოს, თქვენ რომ კორესპონდენტი იყოთ, რას ჰქოთხავდით რესპონდენტს?

- თქვენს დასმულ კითხვებზე მოვისმენდი მათ პასუხებს. საინტერესოა, რამდენად ხშირად ემთხვევა ადამიანების აზრი ერთმანეთს.

გვერდი მოამზადა ლაშა ხომერიკმა

„პირველი ავტობრავი“ საზიაროდ დაიხურა

მარიამ ხითაიშვილი 27 48 93

საქმეწილო-სასკოლო თეატრალური დასების ფესტივალი „პირველი ავტობრავი“ საზიაროდ დაიხურა. დაჯილდოებამდე მყოფი ბავშვები არასაკონკურსო სპექტაკლი „რწყინი“ და ჭიანჭველა“ იხილა, რომელიც მოზარდთა თეატრალურმა სტუდია „დევიციტმა“ წარმოადგინა. მისი ხელმძღვანელი, ასევე, სპექტაკლის სცენარის ავტორი და რეჟისორი პეტრე ჩარგვიშვილი გახლავთ

სპექტაკლში მონაწილეობდნენ: ბარბარე გაბაიძე, ნინო მურუსიძე, ანასტასია ხიდიბეგიშვილი, ბარბარე კაცაძე, მარიამ კეკელიძე, თათია ბოლქვაძე, ნიკოლოზ ბარბაძე, თემო ბოლქვაძე, ალექსანდრე მამალაძე, მათე მამულაძე, გაგი გიორგაძე, ალექსანდრე ბერიძე და ლევან ცინცაძე.

წელს ფესტივალის ჟიურის წევრები იყვნენ: რეჟისორი ლევან წულაძე, დრამატურგი თამარ ბართაია, მსახიობი ეკა ჩავლიეშვილი და თანატოლი ჟიურის 1 წევრი. ფესტივალში აჭარის ყველა მუნიციპალიტეტიდან ათობით დასი მონაწილეობდა, ასევე, საკვირაო სკოლის შემოქმედებითი ჯგუფი საფარანგეთიდან.

თანატოლი ჟიურის რჩეული ნომინაციაში „სანტერესო პერსონაჟი“ ხელგაჩაურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ფერისის საჯარო სკოლის მოსწავლე გივი არგენიშვილი (თეატრალური დასი „სოხუმი“) გახდა სპექტაკლში „ნეტავ იქ თეატრი არის?!“ (ნანა ჩანელიძის ფილმის მიხედვით) კახის როლის შესრულებისთვის.

საქართველოს სახალხო არტისტ გაიოზ (კუკური) გოგბერიძის სახელობის სპეციალური პროზის ბათუმის №2 საჯარო სკოლის მოსწავლე საბა ცინცაძეს გადაეცა (თეატრალური დასი „სახიობა“, სპექტაკლი „რატომ?! რისთვის?!“ ჯემალ მონიავას პიესა „წვარცმული ბედნიერების“ მიხედვით).

ნომინაციაში „საუკეთესო გოგონა მსახიობი“ ბათუმის №20 საჯარო სკოლის მოსწავლე მარი დუმბაძემ გაიმარჯვა (დედა ქეთოს როლის შესრულებისთვის. თეატრალური დასი „ოცინელები“, სპექტაკლი „დედ პიეროს მისიური“).

ნომინაციაში „საუკეთესო ვაჟი მსახიობი“ ხელგაჩაურის მუნიციპალიტეტის №1 საჯარო სკოლის მოსწავლე თომა ნაკაშიძემ გაიმარჯვა (დიდროს როლის შესრულებისთვის. თეატრალური დასი „ტრიუმფი“, სპექტაკლი „დიდრო“, ნოდარ დუმბაძის მოთხრობის მიხედვით).

ნომინაციაში „საუკეთესო ვაჟი (მოსწავლე) - სახასიათო როლისთვის“ გამარჯვებულად ბათუმის №18 საჯარო სკოლის მოსწავლე ზვირა ჩხუბაძე დასახელდა (პოლიციის უფროსი - პრისტავის როლის შესრულებისთვის. თეატრალური დასი „თალია“, სპექტაკლი „ვერის უბნის მელოდები“), ნომინაციაში „საუკეთესო გოგონა (მოსწავლე) - სახასიათო როლისთვის“ კი შუახევის მუნიციპალიტეტის სოფელ წყაროთის საჯარო სკოლის მოსწავლე ლიზა ჭალაიძე (ლამაზისეულის როლის შესრულებისთვის. თეატრალური დასი „გავქაჩავთ“, სპექტაკლი „კაცია-ადამი-

ანი?!“ ილია ჭავჭავაძის მოთხრობის მიხედვით).

ნომინაციაში „საუკეთესო მხატვრობა/სცენოგრაფია“ ბათუმის სკოლა „ვერო 2000“-მა გაიმარჯვა (თეატრალური დასი „სახილველი“, სპექტაკლი „სალამურა“, არჩილ სულაკაურის ნაწარმოებ „სალამურას თავგადასავლის“ მიხედვით).

ნომინაციაში „საუკეთესო მუსიკალური გაფორმება“ გამარჯვებულად ბათუმის №18 საჯარო სკოლა დასახელდა (თეატრალური დასი „თალია“, სპექტაკლი „ვერის უბნის მელოდები“), ნომინაციაში „საუკეთესო ქორეოგრაფია“ კი ბათუმის სკოლა „ნიკე“ (თეატრალური დასი „თალია“, სპექტაკლი „მუხები ქმნიან შედეგებს“). ნომინაციაში „საუ-

კეთესო დასი“ (მაღალმთიანი სტატუსის მქონე სკოლა) ქედის მუნიციპალიტეტის ვახტანგ პაპუნძის სახელობის დაბა ქედის საჯარო სკოლამ გაიმარჯვა (თეატრალური დასი „რამა“, სპექტაკლი „ბოსტანი კონფლიქტის ზონაში“. პიესის ავტორი თამარ ფხაკაძე).

ნომინაციაში „საუკეთესო დასი“ გამარჯვებულად საფარანგეთის ქალაქ პარიზის წმინდა თამარ მეფის სახელობის ტაძართან არსებული საკვირაო სკოლა დასახელდა (თეატრალური დასი „თამარიონი“, სპექტაკლი „სამოთხე დედამიწაზე“. პიესის ავტორი თამარ ბართაია).

ნომინაციაში „საუკეთესო სპექტაკლი“ შუახევის მუნიციპალიტეტის სოფელ წყაროთის საჯარო სკოლამ გაიმარჯვა (თეატრალური

რი დასი „გავქაჩავთ“, სპექტაკლი „კაცია-ადამიანი?!“, ილია ჭავჭავაძის მოთხრობის მიხედვით).

დაჯილდოების ცერემონიამ სრული ანშულაგით, მქუხარე აპლოდისმენტებისა და ოვაციების ფონზე ჩაიარა.

იმ ფესტივალებიდან, რასაც აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტრო აფინანსებს (მოგესხნებათ, წელს ფესტივალებზე მილიონი ლარი გახარჯა სამინისტრომ), ვთვლი, რომ „პირველი ავტობრავი“ ყველაზე საჭირო ფესტივალია. ამ ტექნიკურ, ქსელურ, სოციალურ სამყაროში წიგნი, მეტნაკლებად, მივიწყებული გახდა. სწორედ ამ ფესტივალმა დააბრუნა ახალგაზრდები წიგნთან, ლიტერატურასთან, თეატრთან, კულტურასთან. ამ ფესტივალის სახით ბათუმში სასწაული ხდება და ვულოცავ ამ სასწაულს ფესტივალის დამფუძნებლებს, საკუთარ თავს და მთელ საქართველოს, - განაცხადა აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის მინისტრის მოადგილე აკაკი ძნელაძემ.

სამართლმცოდნე გიორგი, ასეთ შედეგს არ ველოდი. ყველა მოლოდინს გადააჭარბა. მეექვსე წელია, რაც ბათუმში ვარ, სწორედ ამ ფესტივალმა გადამაწყვეტინა აქ დარჩენა. ძალიან დახვეწილი, ჭკვიანი ზაგვები მოდიან, ყველა მღერის და ცეკვავს, უზომოდ გულთბილები არიან. მათი დამახურობით, ფესტივალზე, ერთი კვირის განმავლობაში, 18 პრემიერა ვითამაშეთ. დამეთანხმებით, ეს არც ისე პატარა რიცხვია. ჟიურის წევრები აღფრთოვანებულნი იყვნენ, სხვადასხვა ადგილზე დღეში 4 სპექტაკლი იდგმებოდა. ბედნიერი ვარ, რომ „პირველი ავტობრავი“ შედგა. დიდი შრომა სჭირდება ამ ყოველივეს.

იხ. მე-10 გვ.

შეჯიბრება – ორჭიდში

მარიამ ხითაიშვილი 598 24 94 97

ბათუმის ზღვისპირა პარკში პირველობა ჩატარდა ორჭიდში - ვეტერანები ერთმანეთს ჭადრაკსა და ბადმინტონში გაეჯიბრნენ

მესამეზე - ნინო აბაშიძე. მამაკაცთა შორის პირველი ოთარ დოჭვირი იყო, მეორე - იასონ კამკია, მესამე - ვახტანგ მამინაშვილი.

როგორც შეჯიბრების მთავარმა მსაჯმე შალვა ტაბალუამ გვითხრა, ვეტერანებისთვის სპეციალურად შეარჩიეს სპორტის ეს ორი სახეობა: ერთი - მჭიდობარე, მეორე - მოძრავე.

შეჯიბრებაში ვეტერანები დიდი ხალხით ჩაერთნენ. ქალთა შორის პირველი ადგილი მედეა ბიბლიეშვილმა დაიკავა, მეორეზე სვეტლანა უტიანსკაია გავიდა,

განხილვა

2024 წლის 21 დეკემბერს, 15 საათზე, ბათუმის ნინოსნობის კლუბის შენობაში გაიმართება აჭარის ნინოსნობის რეგიონული ფედერაციის არჩევნები. მისამართი: ბათუმი, სელიმ ხიმშიაშვილის ქუჩა №2, ნურის ტბის მიმდებარე ტერიტორია. მობილური: 599 92 94 52 - ლევან ჯიოშვილი.

აჭარის ნინოსნობის ფედერაციის აღმინისტრატია

ნინო ხაჭაპურიძე ოჯახით თანაუგრძობს ქეთევან გერაძეს, გიორგი და მარიკა ტულუშებს მამისა და ბაბუის ნოდარ გერაძის გარდაცვალების გამო.

შრეზში იყილება 800 კვადრატული მეტრი მიწის ნაკვეთი ხეხილითა და ციბრუსით. დაგვიკავშირდით მობილურზე: 574 01 25 62. იკითხეთ ასლანი.

<p>დირექტორი</p> <p>მამუკა ბერიძე</p>	<p>გამომცემი რედაქტორი</p> <p>ირმა შერვაშიძე</p> <p>ლიტერატურული რედაქტორი</p> <p>ეთარ სომეხიძე</p>	<p>რედაქცია პასუხს არ აგებს უცხოური პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე, აგრეთვე სარეკლამო განცხადებების შინაარსსა და სტილზე.</p> <p>ნიშნით აღნიშნული სტატიები იბეჭდება რეკლამის უფლებით.</p> <p>რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.</p>	<p>გამომცემელი - შპს «ბაზქიმი აჭარა ლა პლანრია»</p> <p>პოლიგრაფიული მომსახურება - შპს «კოლორ პრესი»</p> <p>მის: ქ. თბილისი, ე. ბაღდავაძის ქ. №3.</p>	<p>მისამართი: 6000, ბათუმი, გრიგორაძის ქ. №2</p> <p>ტელ: 27-13-31</p> <p>ანწყო და დაკაბადონდა</p> <p>გაზეთ აჭარის კომ. ცენტრი</p> <p>დასაბეჭდად ხელმწიფილია 5/12/24, 17⁰⁰ სთ.</p>
---	---	---	---	---

კარი უნდა გავაღოთ! - არჩევანი, როელიც ჩვენს ხელთაა

ნანა აბულაძე 577 20 35 90

ბათუმის დრამატული თეატრის ექსპერიმენტულ სცენაზე რეჟისორ სალომე ჭიჭავაძის სპექტაკლ „სამი ასულის“ პრემიერა გაიმართა. რეჟისორმა ქართველ კლასიკოს დრამატურგ პოლიკარძე კაკაბაძის ექსპერიმენტული პიესა - სიმბოლისტურ-ექსპრესიული დრამა საკუთარი ინტერპრეტაციით წარმოგივლიდა, რითაც კიდევ ერთხელ გაუსვა ხაზი ფემინიზმისა და ქალთა უფლებების მხრივ არსებულ მდგომარეობას საქართველოში, იმას, თუ რელიგიაში რისი გადატანა უწევს ქალს

სპექტაკლი მოგვიხსნის ერთ სივრცეში გამოკეტილი სამი ასულის ყოფაზე, რომლებიც, მიუხედავად სურვილისა, ფართოდ გააღონ კარი, შეიგრძნონ თავისუფლება და თავი დააღწიონ „ჩაჯოს“ მონურ მორჩილებას, საკუთარ თავში ბოლომდე ვერ აღმოაჩინენ ძალას, რომელიც მათ მოკადრებული წრიდან გასვლაში, ფსიქოლოგიური მარწმუნების რღვევაში დაეხმარება.

„ღმერთო, ჩვენ გავაღებთ, გავაღებთ კარს, გავაღებთ კარს, რა უნდა დაგვაკლდეს, ჩვენ ხომ ისედაც უბედურები ვართ?!“; „ეს კარი გაიღება, ეს კარი ფართოდ გაიღება და ჩვენ ვიქნებით ბედნიერები!“; „მე სიკვდილის არ მეშინია, არც ჩაჯოსი, მაგრამ ეს ყოფა საშინელია“; „ჩვენ პატარა ძალასაც ვერ ვპოულობთ, მძინარეებს ვგავართ“; „სუსტი ვარ, სუსტი ვარ, დავიღალე, დავიღალე!“; „გავაღოთ კარი, გავაღოთ კარი, იქ ბედნიერება გველოდება“ - ისმის ფრაზები სპექტაკლიდან, რომლითაც რეჟისორს სურს კიდევ ერთხელ დაგვანახოს ჩვენი როლი და მნიშვნელობა ჩვენს ცხოვრებაში, ის, რომ ჩარჩოების რღვევის შიშის, გაუბედაობის გამო შეიძლება დავკარგოთ ადამიანის ყველაზე ფუნდამენტური უფლება - იყოს თავისუფალი.

სპექტაკლში კარგად ჩანს, რომ კარი, რომლის გაღებასაც სამი ასული ცდილობს, ერთი ხელის გაწვდენაზე, თუმცა მონური მორჩილება, სიბნელის შიში იმდენად მძლავრად გამყარდა მათში, ურჩევნიათ, იოცნებონ თავისუფლებაზე, ვიდრე იბრძოლონ მის მისაღებად.

სპექტაკლში დრამატული თეატრის ოთხი მსახიობი: ლია აბულაძე (ღია), დიანა ჩახუნაშვილი (თეო), მერი ნაკაშიძე (ევა) და ზურაბ გორგილაძე (ჩაჯო) მონაწილეობს. თითოეულმა მათგანმა მაღალი მსახიობური ოსტატობით, სრული ემოციური სიზუსტით მიიტანა სათქმელი მასალები, რომელსაც სპექტაკლის დასრულების შემდეგ, ემოციური სიმძიმედან გამოიშინებინა, რამდენიმე წამი ოცნებების გამოხატვა ეუხერხულა, სამი ქალბატონის მიერ ბოლომდე ვერდამსხვრეული მარწმუნები, მათსავით უჭერდა ყელში.

- ღია, ჩემი პერსონაჟი, ყველაზე მეტად შეგუებულია ყოფას, რომელიც ცხოვრობს, იმდენად, რომ ცდილობს თეოს და ევას დააჩეროს, კარზე კაკუნს, რომელიც ერთგვარად ჩვენი გამოფხიზლებისთვისა და სპექტაკლის განმავლობაში რამდენჯერმე ისმის ქარის ხმა. ჩემი პერსონაჟი ცდილობს, ჩაჯოს ტყვეობაში მყოფი ახალმოსული ორი გოგოც იმ მდგომარეობაში იყოს, რომელსაც თვითონ

იყო შეგუებული. ჩერ კიდევ როდის აქვს ეს პიესა პოლიკარძე კაკაბაძის დაწერილი, მაგრამ, სამწუხაროდ, დღესაც აქტუალურია, ბოლომდე დღესაც ვერ გავადით მოკადრებული წრიდან. სპექტაკლით „სამი ასული“ ახალგაზრდა და ნიჭიერმა რეჟისორმა სალომე ჭიჭავაძემ ძალიან ნათლად თქვა თავისი სათქმელი. ჩემს სუბიექტურ აზრსაც მოგახსენებთ. ჩვენი ბრალია, რომ ვეგუებით არსებულ ყოფას, გრუმდებით, არ ვართ ერთსულოვნები. უნდა გავარდვიოთ ეს წრე, ერთად დავდგეთ, ერთი სათქმელი უნდა გვქონდეს. ერთად დავმთხროთ, სოლიდარობით გადავლახავთ ყველა ბარიერს და გავხსნით კარს, რომელიც დახშულია, - გვითხრა მსახიობმა ლია აბულაძემ.

სპექტაკლში ყველაზე დიდი ტრანსფორმაცია დიანა ჩახუნაშვილის პერსონაჟმა - თეომ განიცადა. ის „ჩაჯოს“, როგორც ბოროტი ბატონის ყველაზე დღვისმოშიში, უმწიკლო მონა იყო, რომელსაც არსებული გარემოდან მიყენებული ტრავმის გამო, ვინება შეერყა და თავად ჩაისახა ბოროტებაში. როგორც მსახიობმა გვითხრა, ბოროტებასაც რაღაც მიზეზი აქვს და მიაჩნია, რომ ყველა ადამიანი, სანამ ბოროტი გახდებოდა, თავად იყო მსხვერპლი.

- ყველა ადამიანს თავისი ცხოვრების კარი აქვს, მაგრამ ზოგს გასაღები არ აქვს, ზოგმა გაღება არ იცის, ზოგი არასწორად აღებს, არის შემთხვევებიც, რომ კარი ღიაა, მაგრამ ვერ გავივით. მუდმივად გვაქვს ადამიანებს რაღაცის შიში, რიდი, კომპლექსები. რომ ვაარდვიოთ მოკადრებული წრე, არ უნდა გეშინოდეს, უნდა იფიქრო საკუთარ თავზე, რადგან ერთხელ მოვედით ამ ქვეყანაზე და ეს დრო გვეკუთვნის პირადად ჩვენ. უნდა გაიძლიერდეთ და დაუდგეთ პრობლემას წინ, როდესაც პირველად შეგეჩვენება, მეათედ რომ

განმეორდება, ესე იგი, შენ უკვე შეგეგუე მას, აღარ ცდილობ მოერიო. ქალბატონ, კაცებმა, ზოგად, ყველამ, ადამიანებს პატივი უნდა გვცეთ, მოვექცეთ როგორც თანაბარს, მსხვერპლად არც თავი და არც სხვა ვაქციოთ, - აღნიშნა დიანა ჩახუნაშვილმა.

მერი ნაკაშიძის პერსონაჟი - ევა ყველაზე ახალგაზრდაა სამ ასულს შორის. ის ბავშვობიდან ოცნებობდა მშვენიერ უფლისწულზე. მიუხედავად იმისა, რომ ძალადობის მსხვერპლად იქცა, მაინც სწერდა სიყვარულის, იმეორებდა, რომ „ბედნიერება მოვა“.

- ჩემთვის ეს ერთ-ერთი ურთულესი და, ამავდროულად, უსაყვარლესი როლია. მენტალური პრობლემების ადამიანი ითამაშო ისე, რომ გულწრფელი იყო მაყურებელთან, რომელიც შენგან ერთი მეტრის მოშორებით ზის. ჩემი, როგორც მსახიობის მისია, სწორედ ის გახლდათ, რომ მართალი ვყოფილიყავი მასთან. 23 წლის ევა მსხვერპლია იმ გარემოების, სადაც მოხვდა. მე ის იმ თვისების გამოც მიყვარს, რომ არ ნებდება, ბოლომდე იბრძვის თავისი ოცნებებისთვის, სწერდა ნამდვილი სიყვარულის. ამ ყველაფრიდან გამომდინარე, ვიტყვი, რომ უნდა გვკვირდეს ბედ-

ნიერების და ის კარი, რომლის გაღებაც ჩვენ, სამ ასულს გვსურდა, აუცილებლად გაიღება. ქალბატონ, პირველ რიგში, საკუთარ თავს მივმართავ, არასოდეს დანებდეთ, არ თქვათ უარი თქვენს სურვილებზე, იბრძოლეთ გამარჯვებისთვის! -, გვითხრა მერი ნაკაშიძემ.

ზურაბ გორგილაძე ამბობს, რომ სპექტაკლში ჩაჯოს როლის შესრულება საინტერესო გამოწვევა იყო მისთვის. ჩაჯო ბოროტი ადამიანის კრებსითი სახე და ხმაა, რომელსაც სიამოვნებს ძალაუფლება, ადამიანების და მორჩილება. სპექტაკლში ჩანს მისი შინაგანი ჭიდილი, ტრანსფორმაციის ერთგვარი მცდელობა, თუმცა შეიძლება ითქვას, ჩაჯო დარჩა ჩაჯოდ, რომელმაც არაერთი ადამიანის ცხოვრება დაანგრია.

- ის პრობლემები, რაზეც სპექტაკლში

გსაუბრობთ, შესაძლოა ყველა ოჯახში იყოს. ასეა, ხანდახან მარწმუნებს გვიჭერენ, ან ჩვენ თვითონ ვიჭერთ. იცით, რაღაც დოზით, ბოროტები ჩვენ ყველა ვართ, გიყუბიც, ალბათ ისიც გვიფიქრია, მორჩილებაში გვყავდეს სხვა ადამიანები. ეს სპექტაკლი ერთგვარი გაშიშვლებაა იმ ცნობიერის თუ ქვეცნობიერის, რაც ადამიანის გონებაში ხდება. ხშირად გარემოება გვაიძულებს, ის არ გავაკეთოთ, რაც მართლა გვინდა იმიტომ, რომ დავცვათ, ვერ გავიგებენ, რეალურად კი სულ სხვაგვარად უნდა იყოს. თითოეული ადამიანის როლი მნიშვნელოვანია, ჩვენ უნდა გავარდვიოთ ყველა ჩარჩო და გავაღოთ კარი, რომლის მიღაც საკუთარი თავის უკეთ აღმოჩენის უდიდესი შესაძლებლობებია, - გვითხრა მსახიობმა.

გაზეთ „აჭარასთან“ რეჟისორმა სალომე ჭიჭავაძემ ისაუბრა.

- „კარი უნდა გავაღოთ“ - მთავარი სათქმელი ესაა. დაკეტილი კარის სიმბოლო ყველასთვის, ალბათ, ინდივიდუალურია, მაგრამ თვითონ მოვლენა ყველას გვეერთიანებს. ჩვენი შინაგანი შიში, ტრამვა თუ უბრალოდ რიდი არ გვამძლევს იმის საშუალებას, რომ

გავცდეთ ამ ჩვენი შექმნილ წრეს. ზუსტად ამის გამო ზოგი ჩვენგანი ეგუება და ნებდება, ზოგი კი ბოლომდე იბრძვის. სპექტაკლში ვცდილობთ, მაყურებელს დავანახოთ ბოროტება არა მხოლოდ ერთ ჭრილში, არამედ ავხსნათ და გამოვიკვლიოთ, რის გამო უწევთ ადამიანებს ბოროტების ჩადენა. ვფიქრობ, რომ ყველა მოძალადე, რაღაც კუთხით, თვითონაც ძალადობის მსხვერპლია, რაც მასში კვალს ტოვებს. როგორც ერთ-ერთი გმირი ამბობს: „ჩვენ გავაღებთ კარს, მერე თუნდაც ამ ციხის ბნელ კედლებში დაილიოს ჩვენი სიცოცხლე“ - აღნიშნა სალომე ჭიჭავაძემ.

სპექტაკლის სცენოგრაფია ეკუთვნის დავით ტაკიძეს, კომპოზიტორი ლუკა ჭეიშვილია, ქორეოგრაფი - გიორგი გოგიშვილი, რეჟისორის თანაშემწე - ნატო ლლონიძე.

„პირველი ავტობიოგრაფი“ საზიაროდ დაიხურა

მე-9 გვიარჩიდას

თუმცა ჩვენი მომავალი თაობისთვის ყველაფერს ვაკეთებდით. მაღლობას ვუხდით თანადგომისთვის აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს და ქალაქ ბათუმის მერისა. ეს ყველაფერი ჩემი ახლო მეგობრის მიხეილ გაბაიძის დამსახურებით მოხდა, რომელიც ძალიან კარგი მენეჯერია და ყველა საქმეს სასწაულებრივად ართმევს თავს, მაღლობა მას. ჩვენი შემოქმედებითი გუნდი რიცხობრივად დიდი არაა, მხოლოდ ოჯახის წევრები ვართ, დღე და ღამ ფუტკრებივით ვშრომობდით და მგონი გამოგვივიდა, - გვითხრა ფესტივალის სამხატვრო ხელმძღვანელმა პეტრე ჩარგვიშვილმა.

- ამ ფესტივალის მიზანი იყო, რომ ბავშვებს შემოქმედებით პროცესში შეყვარებოდათ თეატრი, დამეგობრებულყვენ ქართულ ლიტერატურასთან, ერთმანეთთან და მგონი, ეს შეეძლო. „საუკეთესო სპექტაკლის“ პრიზი დამსახურებულად გადაეცა შუახევის მუნიციპალიტეტის სოფელ წყაროთის საჯარო სკოლას. ამ ბავშვებმა ძალიან დიდი შრომა ჩადეს სპექტაკლში, უზომოდ ვისაიყენე სანახაობით და მინდა აღვნიშნო, რომ ყველა მსახიობი გამოჩნეული იყო.

გვიქრობ, ძალიან კარგი არჩევანი გააკეთა ყოველი. ფესტივალზე ბევრი რამ გვინდოდა, სხვაგვარად ყოფილიყო, მაგრამ ქვეყანაში განვითარებული მოვლენების გამო, მუსიკაზე, ბანერებზე და ასე შემდეგ. უარი ვთქვით. ძალიან მარტივად და სადად, დიდი ზეიმის გარეშე ჩავატარეთ ფესტივალი, მოხარული

ვარ, რომ ყველაფერმა კარგად ჩაიარა, - გვითხრა ფესტივალის დირექტორმა მიხეილ გაბაიძემ.

- ფესტივალისთვის თითქმის 1 წელი გემზადდებოდით. მოგეხსენებათ, მაღალმთიან რაიონში დიდი თოვლი მოდის, ხანდახან შეუძლია არ არის, თუმცა, მიუხედავად ყველაფრისა,

ძალეებს არ ვიშურებდით და მთელი წელი ვრეპეტიციობდით. წყაროთის საჯარო სკოლაში სულ 33 მოსწავლე სწავლობს, აქედან 8 სპექტაკლში იყო დაკავებული. მინდა ძალიან დიდი მაღლობა გადავუხადო ყოველის წევრებს, რომ დაგვიფასეს შრომა. დღეს ჩვენ ვართ მთავარი პრიზის - „საუკეთესო სპექტაკლის“ მფლობელები. „საუკეთესო გოგონა - სახსიათო როლისთვის“ ჯილდოვ ჩვენი დანის წევრმა სილარმე იაფი, რაც ძალიან გვახარებს. ეს ფესტივალი არის სიყვარული, ბედნიერება და ურთიერთობა, - გვითხრა შუახევის მუნიციპალიტეტის სოფელ წყაროთის საჯარო სკოლის თეატრალური დასის ხელმძღვანელმა მირზა სათმანიძემ.

- როცა სპექტაკლზე მუშაობა დავიწყეთ, ბატონმა მირზამ ლამაზისულის როლი შემომთავაზა, მითხრა, შენით შექმენი ეს პერსონაჟი. თავიდან ცოტათი გამიჭირდა, ვერ ვახერხებდი როლის მორგებას, თუმცა თანდათან შევედი როლში და ყველაფერი დაგძლიე. გულის სიღრმეში ველოდი ამ პრიზს, მჭეროდა, რომ შრომა დაგვიფასდებოდა. როცა სცენიდან ჩემი სახელი და გვარი გავიფიქრე, სიხარულისგან გული ამიჩქარდა. ძალიან კარგი ფესტივალია, ყველა სკოლის თეატრალურ დასს ვურჩევ, მიიღოს მასში მონაწილეობა, - გვითხრა სოფელ წყაროთის საჯარო სკოლის მოსწავლე ლიზა ჭალაიძემ.